26 Ὀκτωβρίου 2018

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306)

Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

Εἰς τόν ἑσπερινόν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακός Ψαλμὸς ργ´ (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

<u>Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως</u>

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γʹ)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τά εἰρηνικά

Ἦχος Νη

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

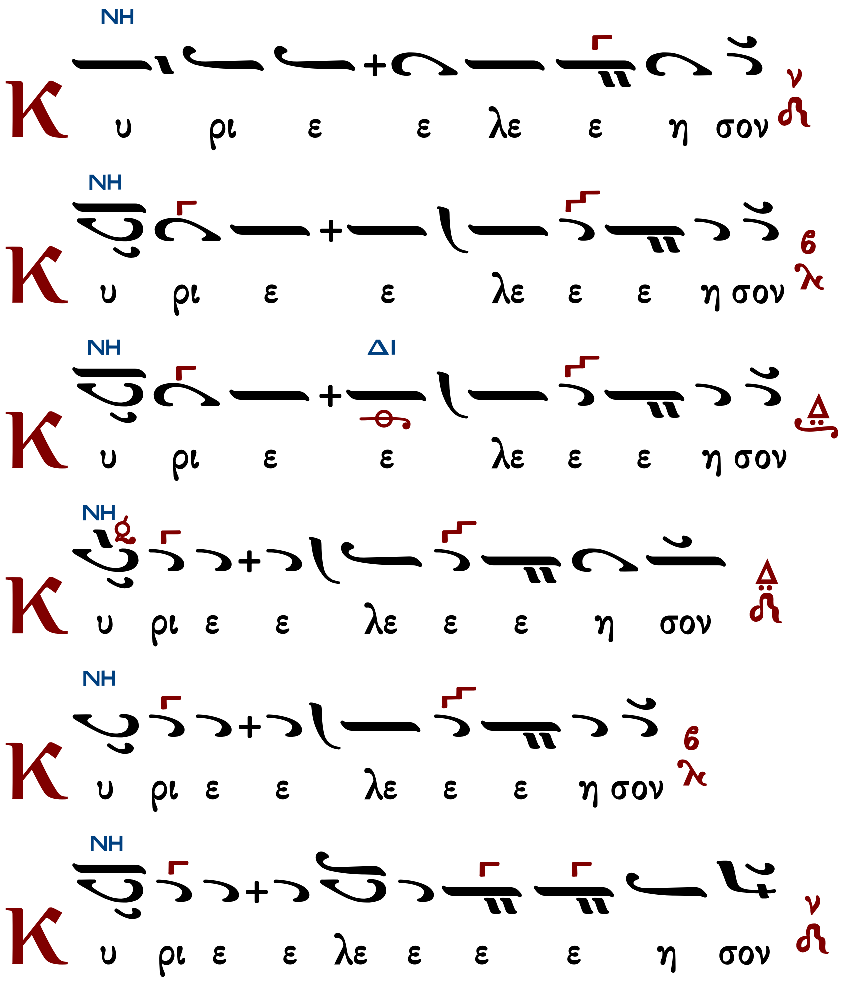

ἕτερα

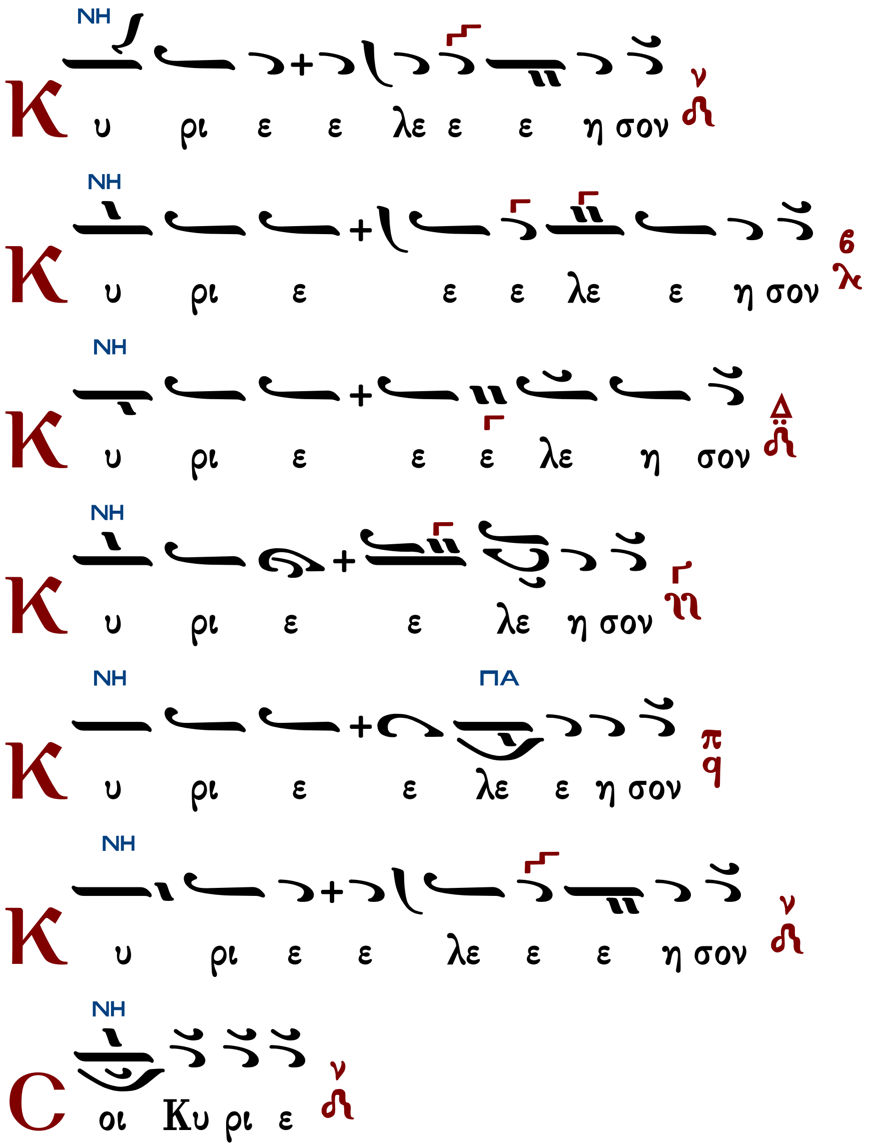

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

Ἦχος λ π Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.382*

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε εισ α κου ου ου σο ο ον μου ου εισ α
κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι
ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α
α κου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη
ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε
εισ α κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η

Ἦχος λ π Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.383*

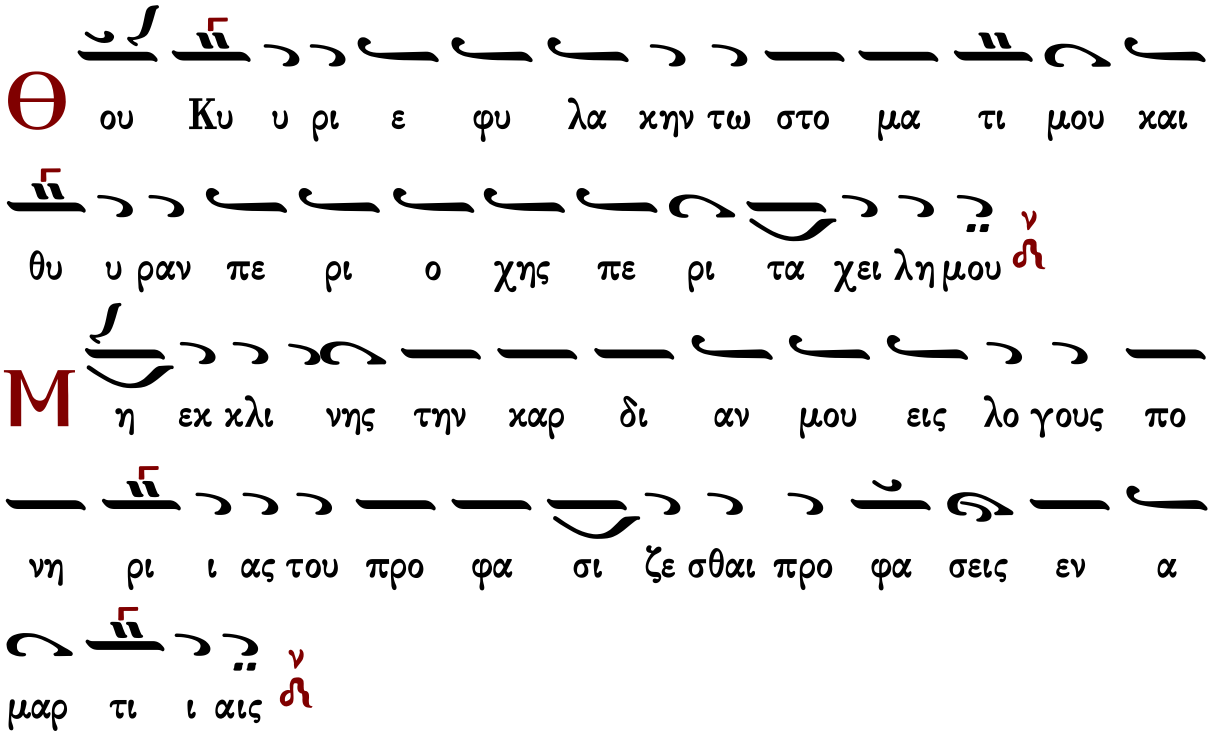

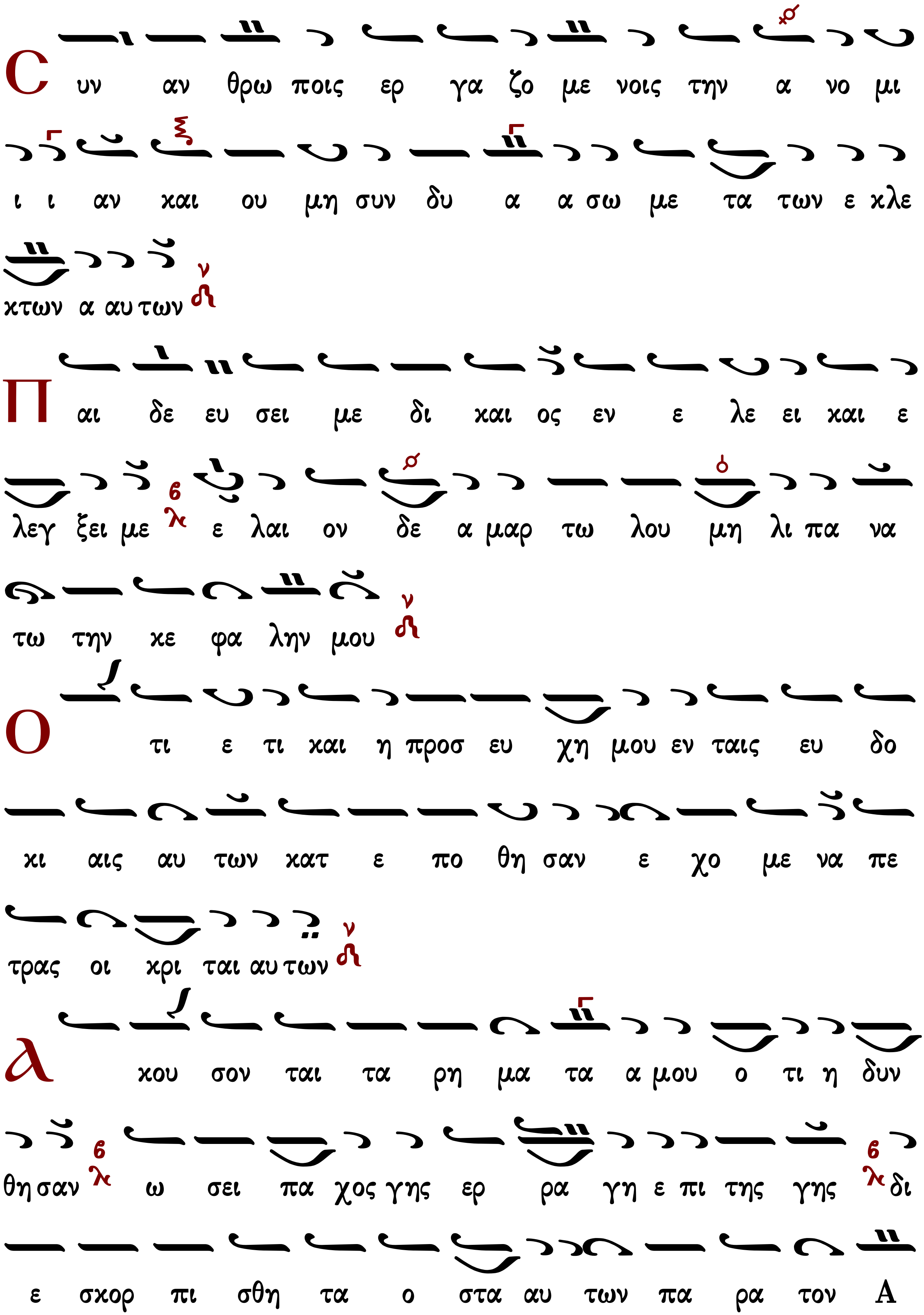
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε
κτων α αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κατ ε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

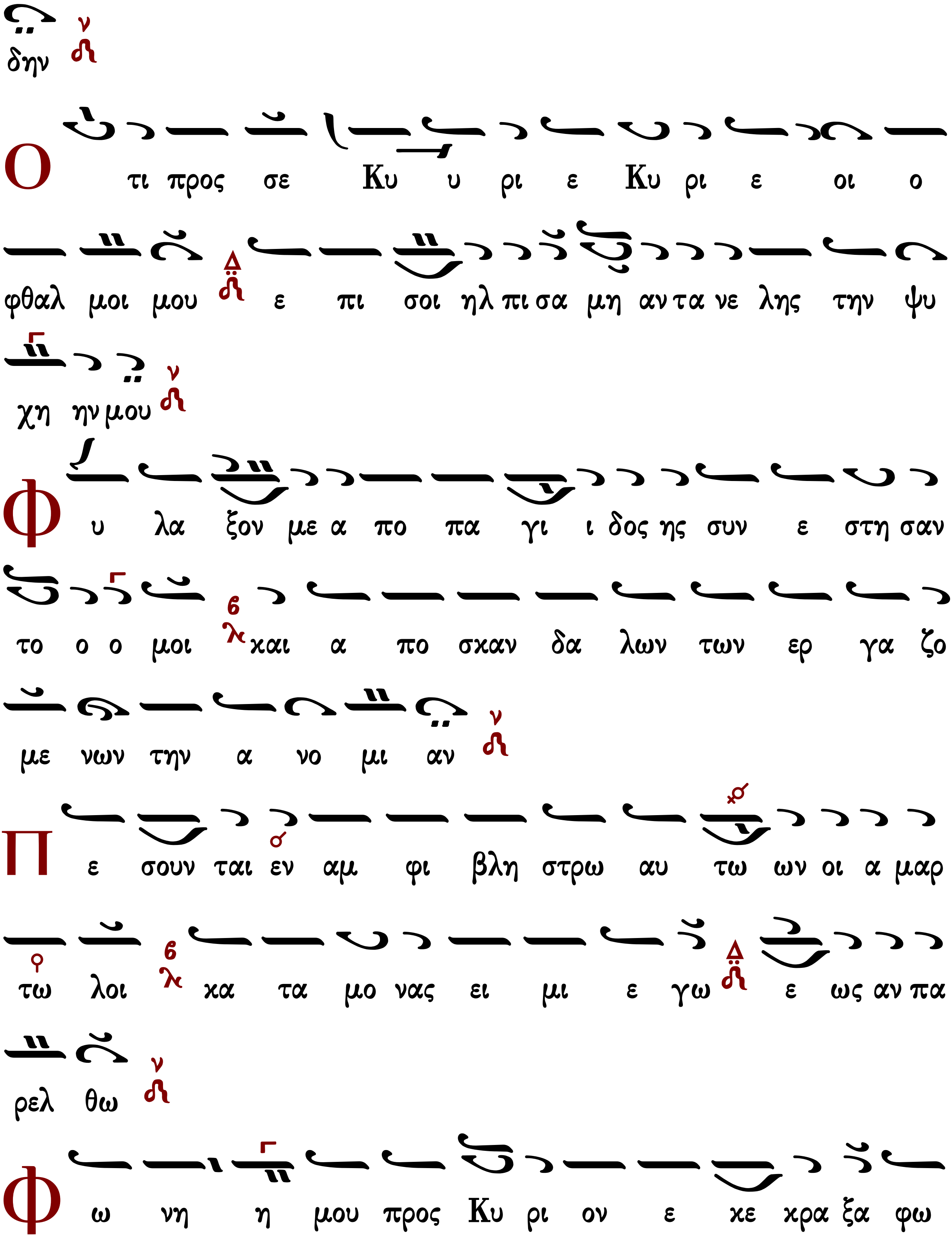
δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουχ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουχ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

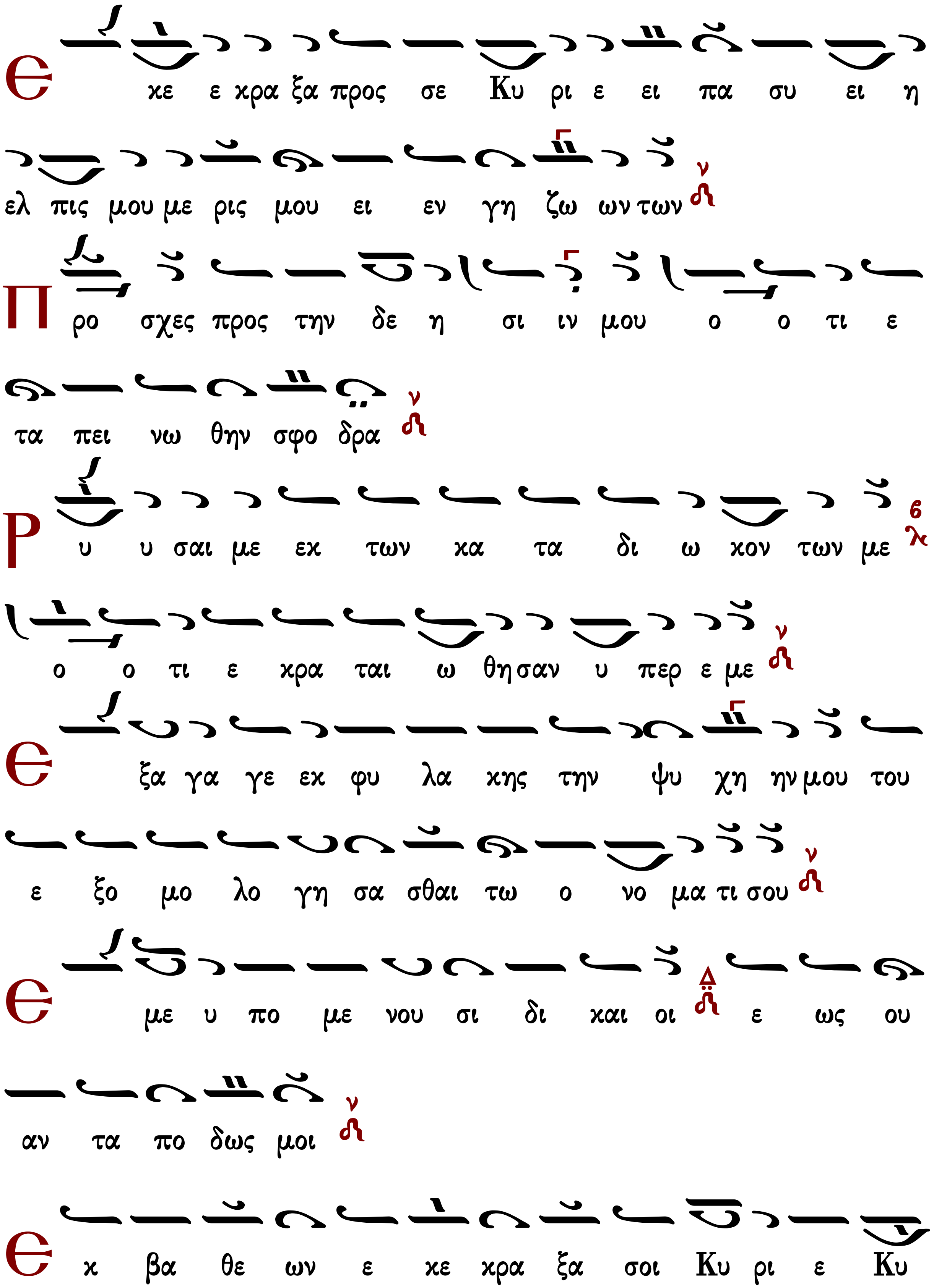
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο δρα
Ρυ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Εξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Εμε υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δως μοι
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

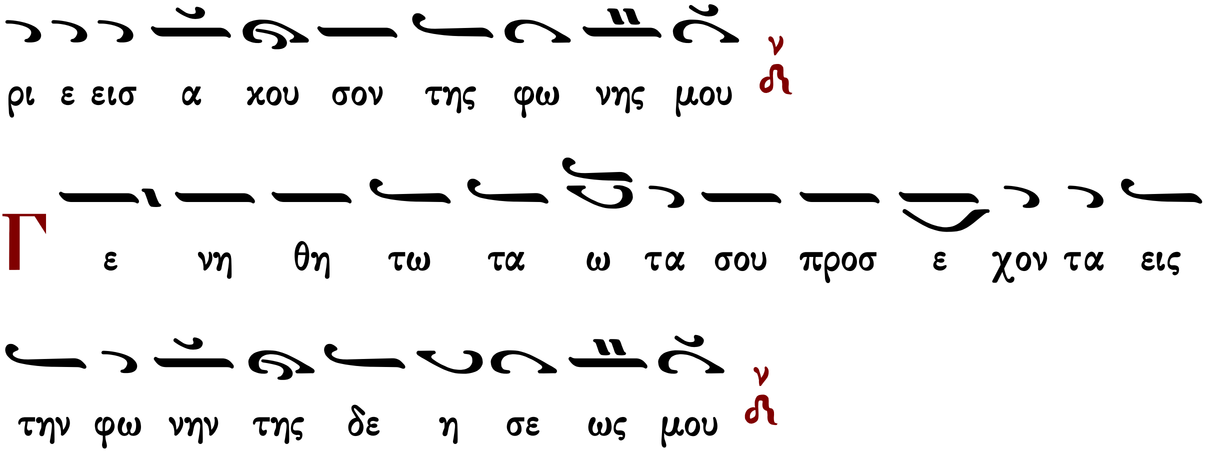

Στιχηρὰ προσόμοια

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος πλ Νη

πρωτ.κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.206/2228*
Στίχοι:Εμμ.Χανιώτης*

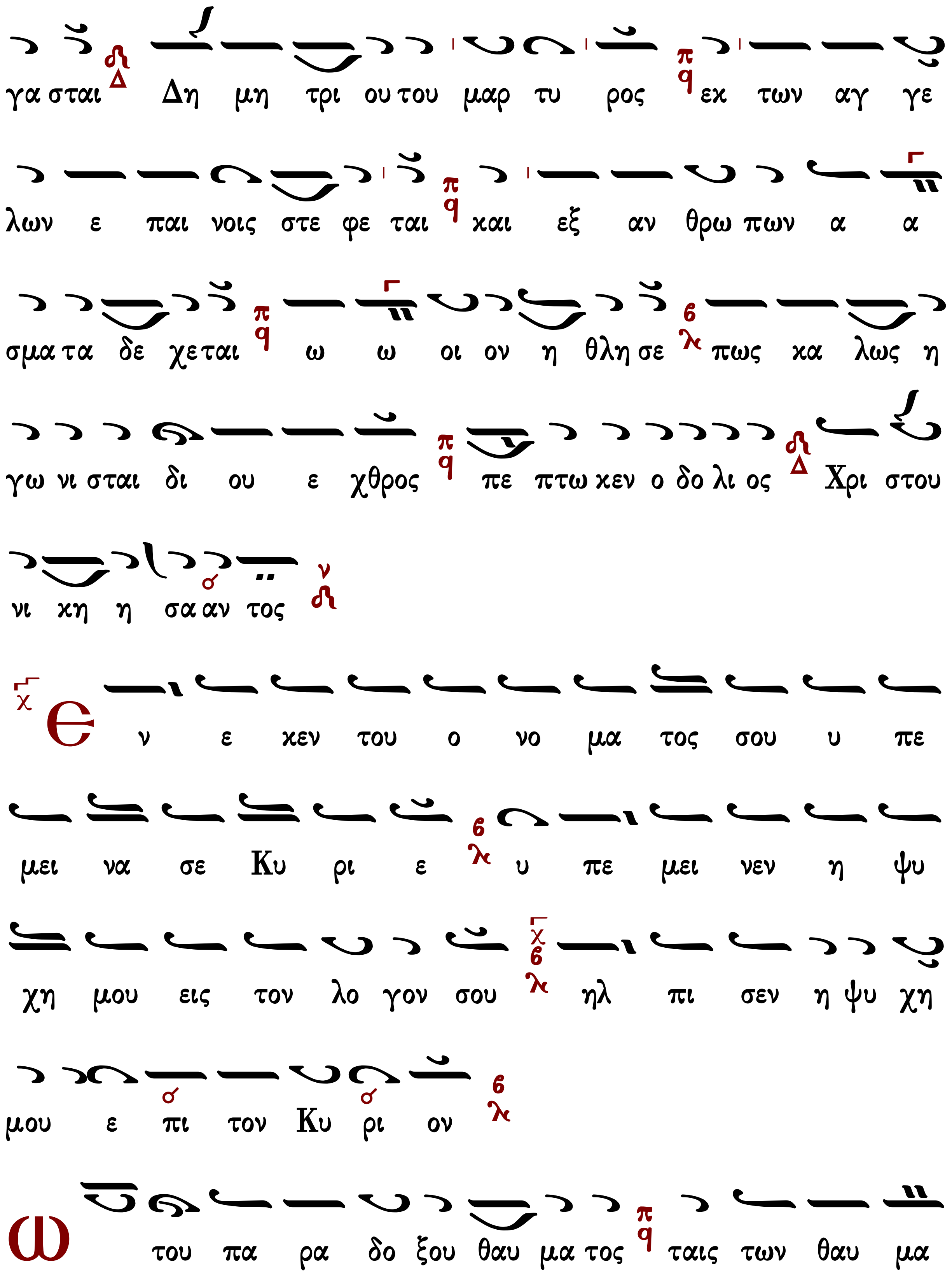
γα σται Δη μη τρι ου του μαρ τυ ρος εκ των αγ γε
λων ε παι νοις στε φε ται και εξ αν θρω πων α α
σμα τα δε χε ται ω ω οι ον η θλη σε πως κα λως η
γω νι σται δι ου ε χθρος πε πτω κεν ο δο λι ος Χρι στου
νι κη η σα αν τος
Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ
χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ ρι ον
Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ταις των θαυ μα

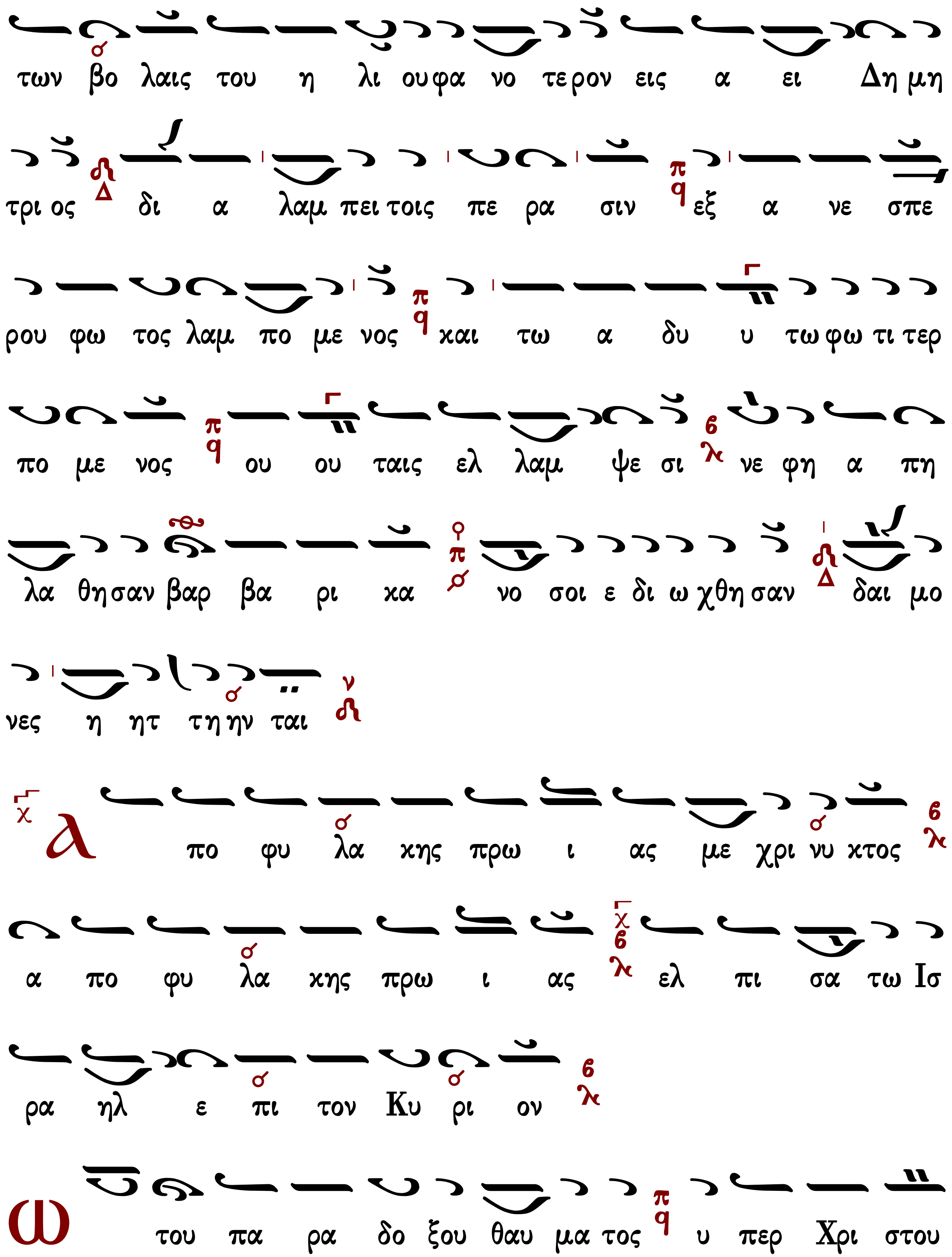
των βο λαις του η λι ου φα νο τε ρον εις α ει Δη μη
τρι ος δι α λαμ πει τοις πε ρα σιν εξ α νε σπε
ρου φω τος λαμ πο με νος και τω α δυ υ τω φω τι τερ
πο με νος ου ου ταις ελ λαμ ψε σι νε φη α πη
λα θησαν βαρ βα ρι κα νο σοι ε δι ω χθη σαν δαι μο
νες η ητ τη ην ται
λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ
ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος υ περ Χρι στου

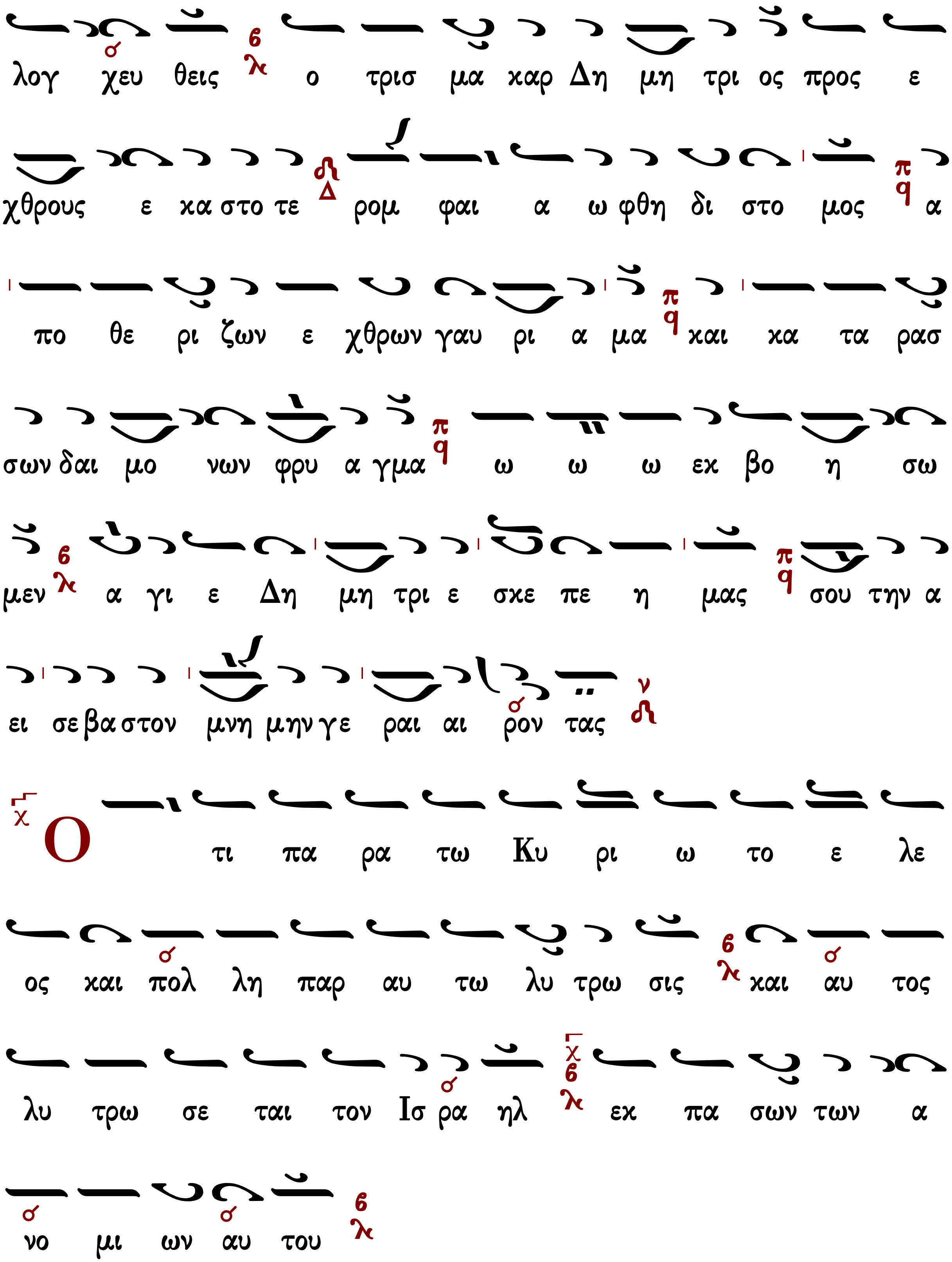
λογ χευ θεις ο τρισ μα καρ Δη μη τρι ος προς ε
χθρους ε κα στο τε ρομ φαι α ω φθη δι στο μος α
πο θε ρι ζων ε χθρων γαυ ρι α μα και κα τα ρασ
σων δαι μο νων φρυ α γμα ω ω ω εκ βο η σω
μεν α γι ε Δη μη τρι ε σκε πε η μας σου την α
ει σε βα στον μνη μη μην γε ραι αι ρον τας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος
λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α
νο μι ων αυ του

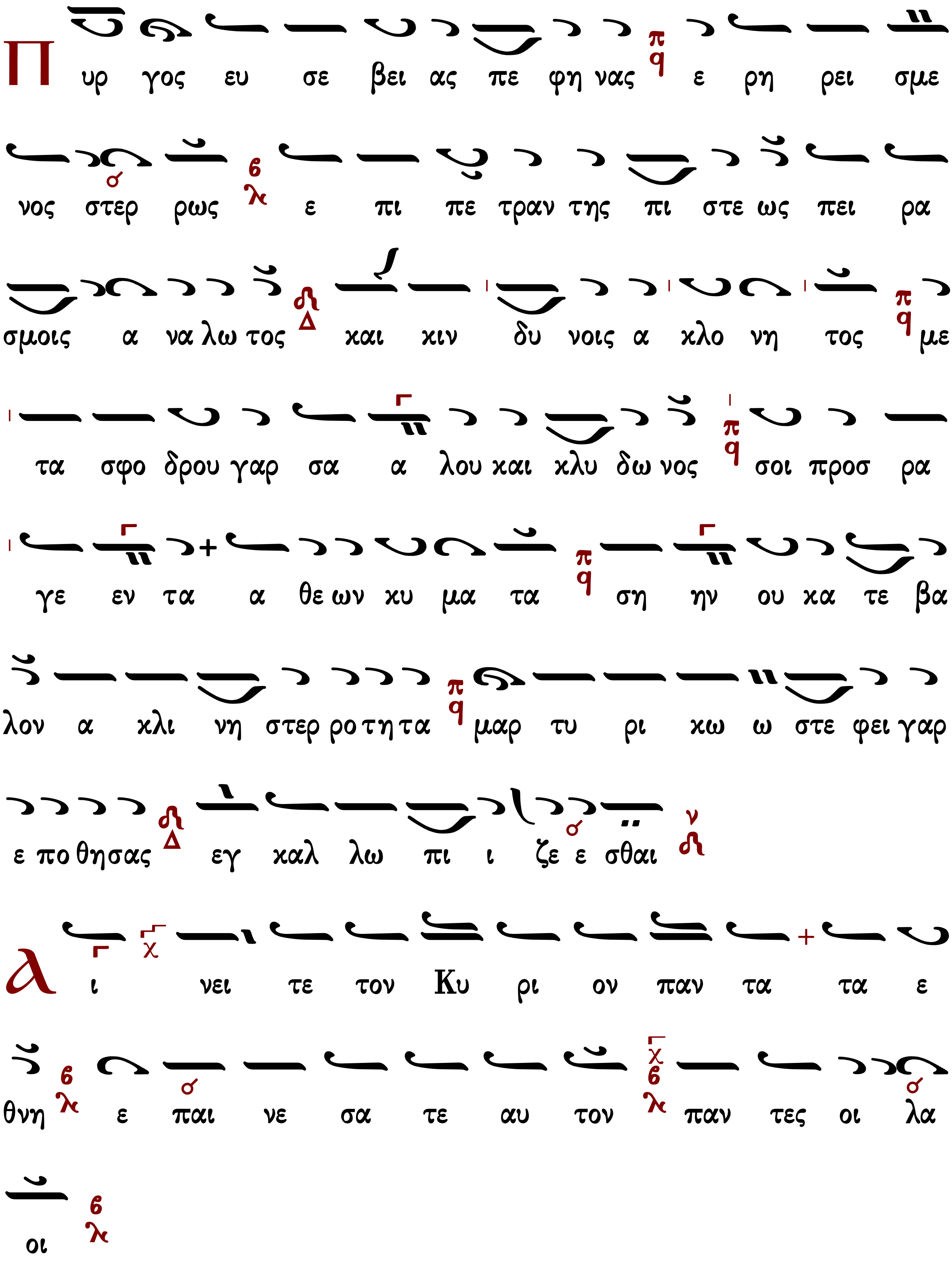
Π υρ γος ευ σε βει ας πε φη νας ε ρη ρει σμε
νος στερ ρως ε πι πε τραν της πι στε ως πει ρα
σμοις α να λω τος και κιν δυ νοις α κλο νη τος με
τα σφο δρου γαρ σα α λου και κλυ δω νος σοι προσ ρα
γε εν τα α θε ων κυ μα τα ση ην ου κα τε βα
λον α κλι νη στερ ρο τη τα μαρ τυ ρι κω ω στε φει γαρ
ε πο θη σας εγ καλ λω πι ι ζε ε σθαι
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα
οι

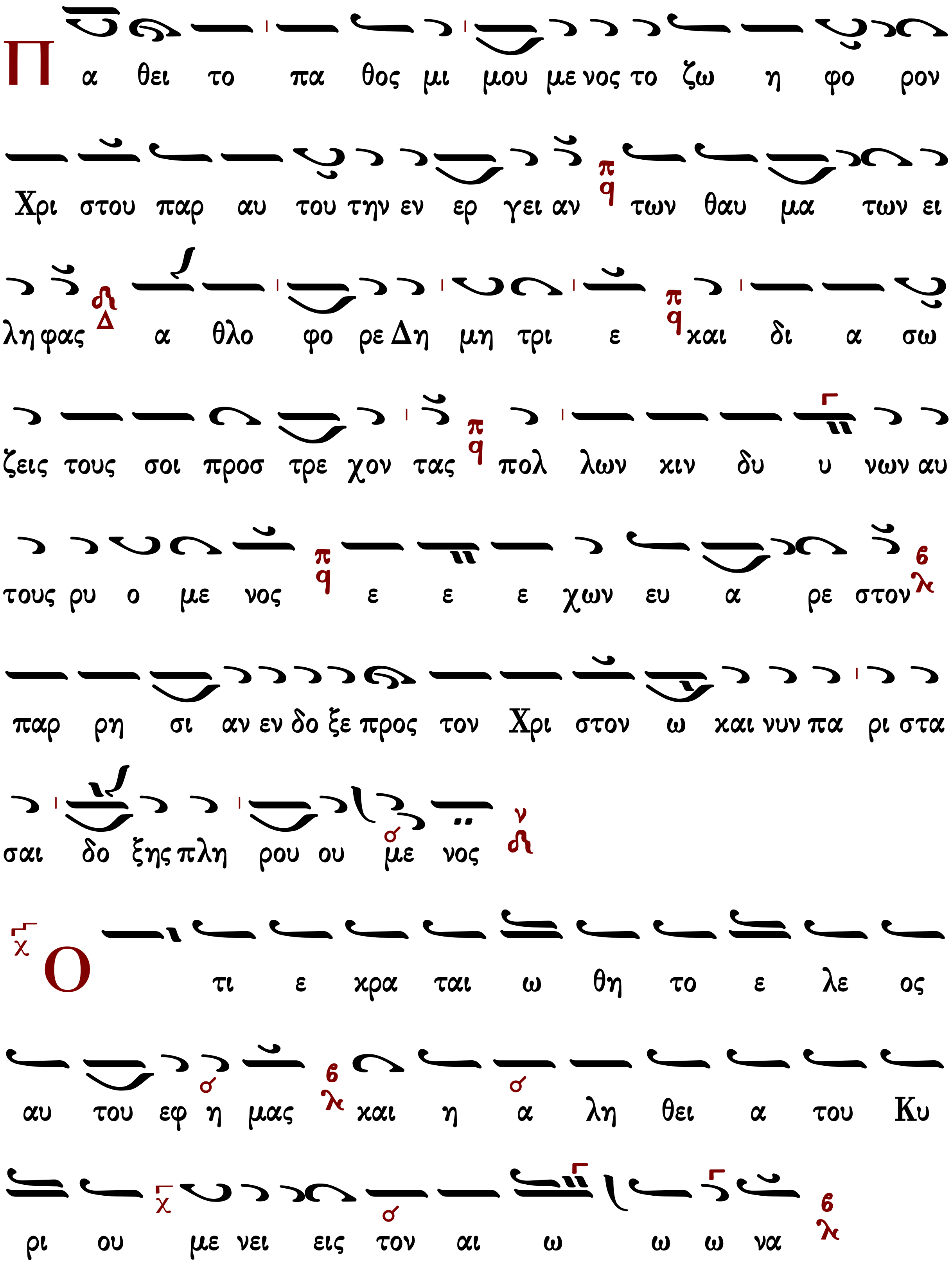
Π α θει το πα θος μι μου με νος το ζω η φο ρον
Χρι στου παρ αυ του την εν ερ γει αν των θαυ μα των ει
λη φας α θλο φο ρε Δη μη τρι ε και δι α σω
ζεις τους σοι προσ τρε χον τας πολ λων κιν δυ υ νων αυ
τους ρυ ο με νος ε ε ε χων ευ α ρε στον
παρ ρη σι αν εν δο ξε προς τον Χρι στον ω και νυν πα ρι στα
σαι δο ξης πλη ρου ου με νος
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ
ρι ου με νει εις τον αι ω ω ω να

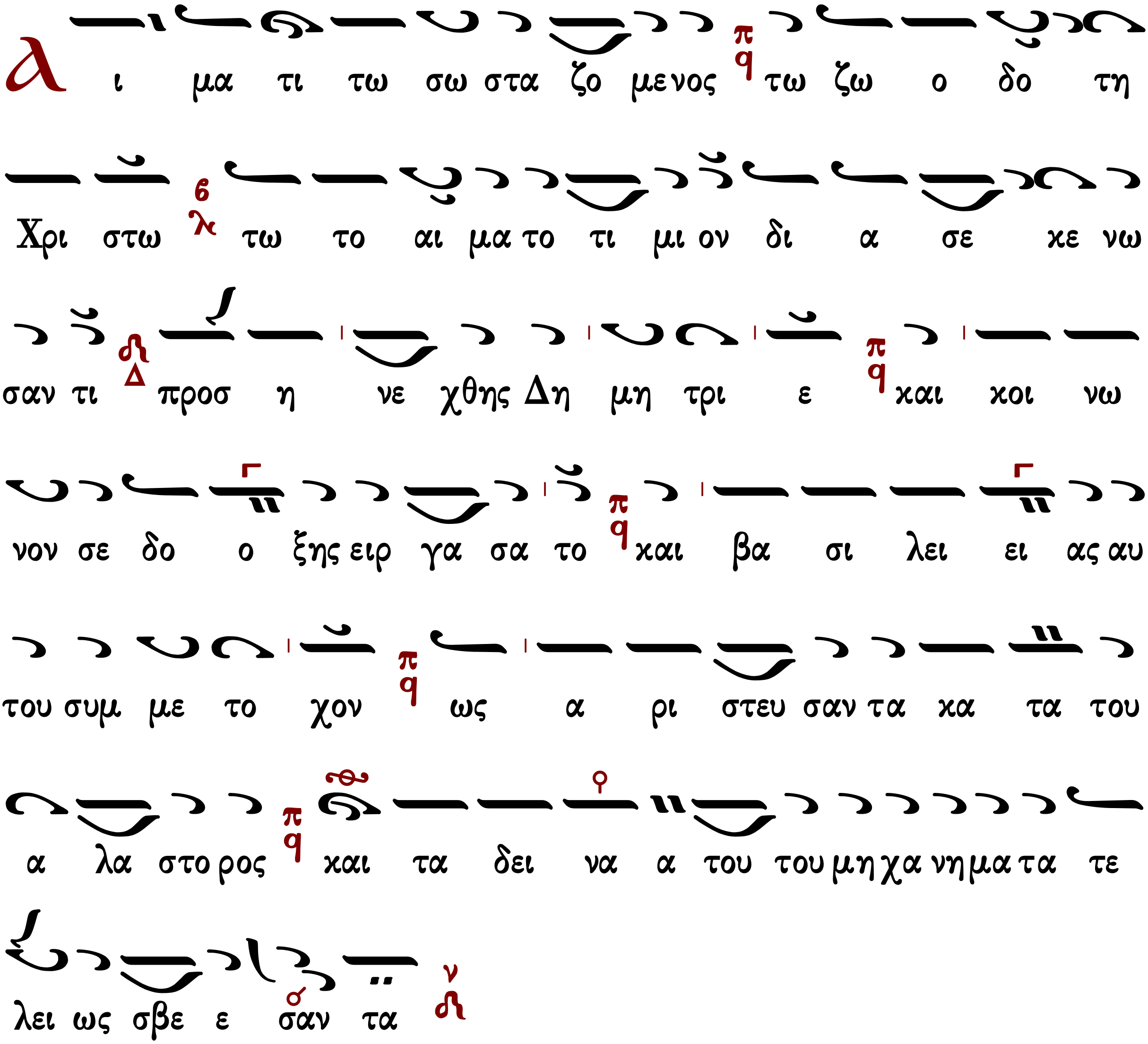

Δόξα Πατρί...

ἐπιλογαί | [Π.Γ.Κηλτζανίδου](#)
[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.47*

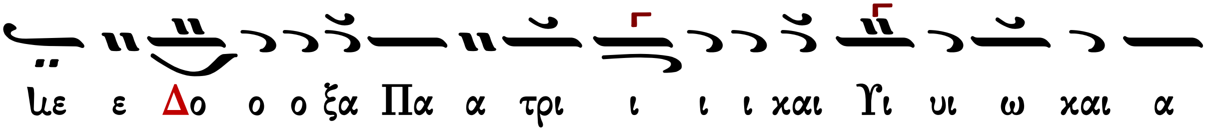

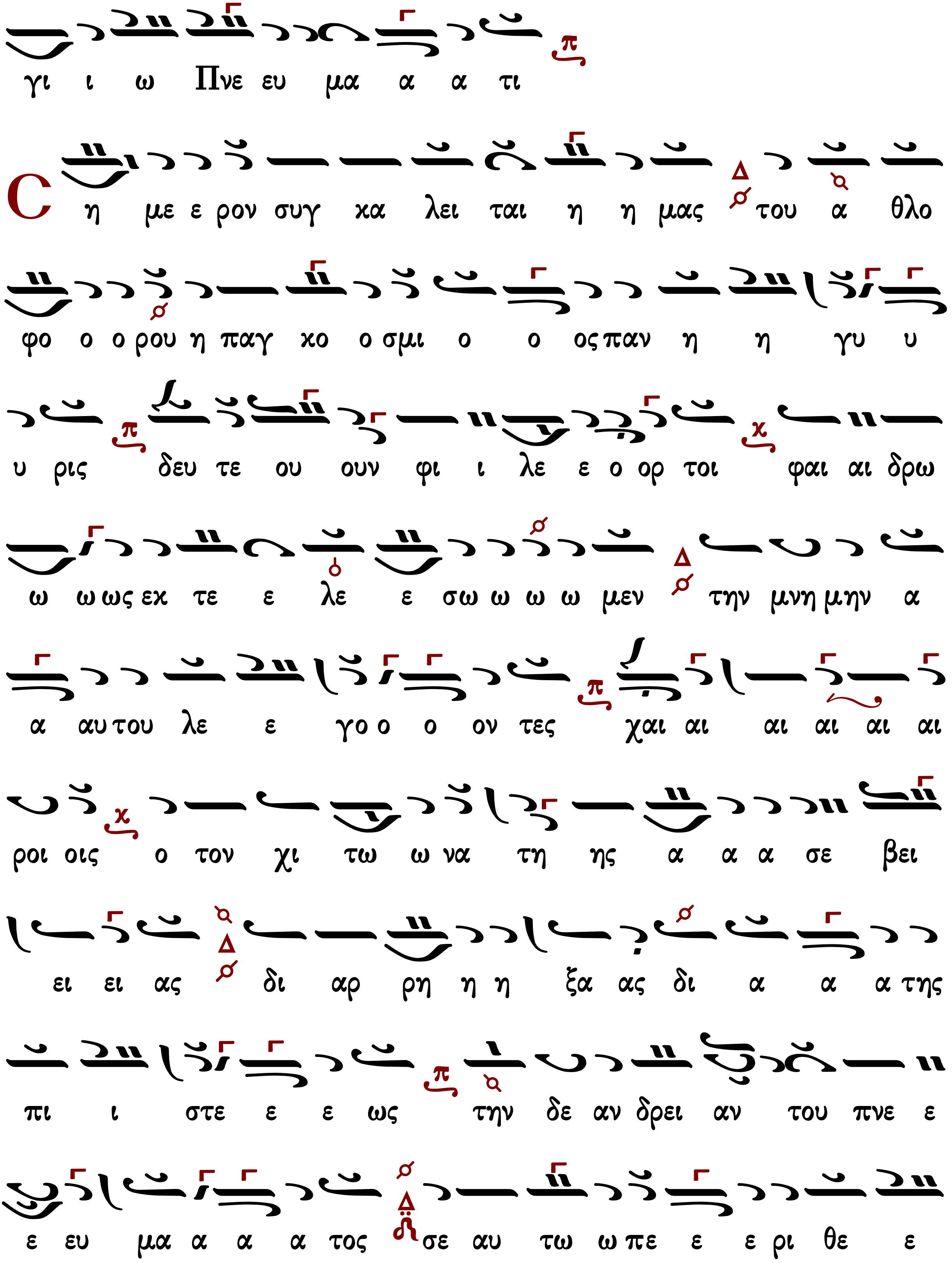
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Ϲ η με ε ρον συγ κα λει ται η η μας του α θλο
φο ο ο ρου η παγ κο ο σμι ο ο ος παν η η γυ υ
υ ρις δευ τε ου ουν φι ι λε ε ο ορ τοι φαι αι δρω
ω ω ως εκ τε ε λε ε σω ω ω ω μεν την μνη μην α
α αυ του λε ε γο ο ο ον τες χαι αι αι αι αι αι
ροι οις ο τον χι τω ω να τη ης α α α σε βει
ει ει ας δι αρ ρη η η ξα ας δι α α α της
πι ι στε ε ε ως την δε αν δρει αν του πνε ε
ε ευ μα α α α τος σε αυ τω ω πε ε ε ρι θε ε

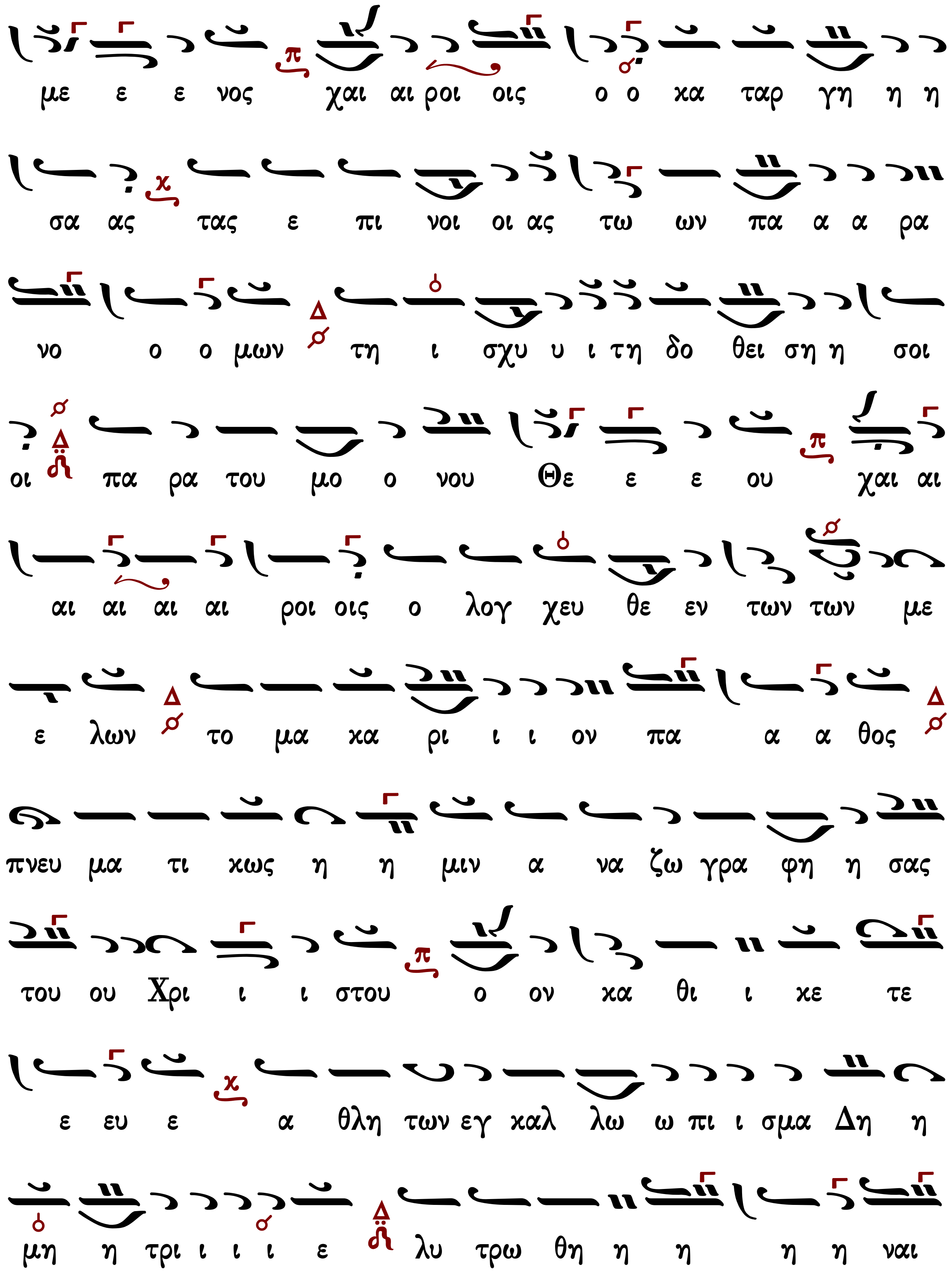
με ε ε νος χαι αι ροι οις ο ο κα ταρ γη η η
σα ας τας ε πι νοι οι ας τω ων πα α α ρα
νο ο ο μων τη ι σχυ υ ι τη δο θει ση η σοι
οι πα ρα του μο ο νου Θε ε ε ου χαι αι
αι αι αι αι ροι οις ο λογ χευ θε εν των των με
ε λων το μα κα ρι ι ι ον πα α α θος
πνευ μα τι κως η η μιν α να ζω γρα φη η σας
του ου Χρι ι ι στου ο ον κα θι ι κε τε
ε ευ ε α θλη των εγ καλ λω ω πι ι σμα Δη η
μη η τρι ι ι ι ε λυ τρω θη η η η η ναι

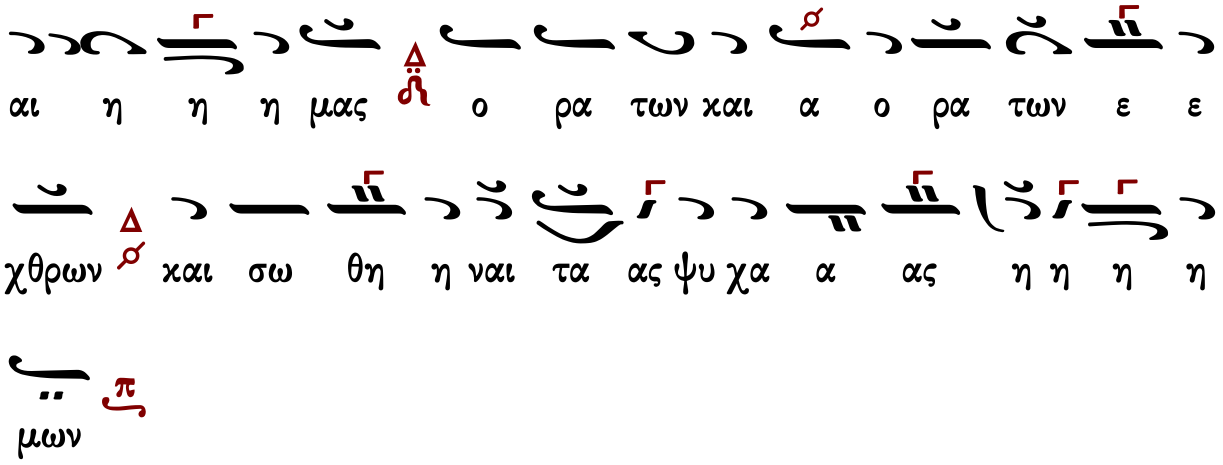

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.152*

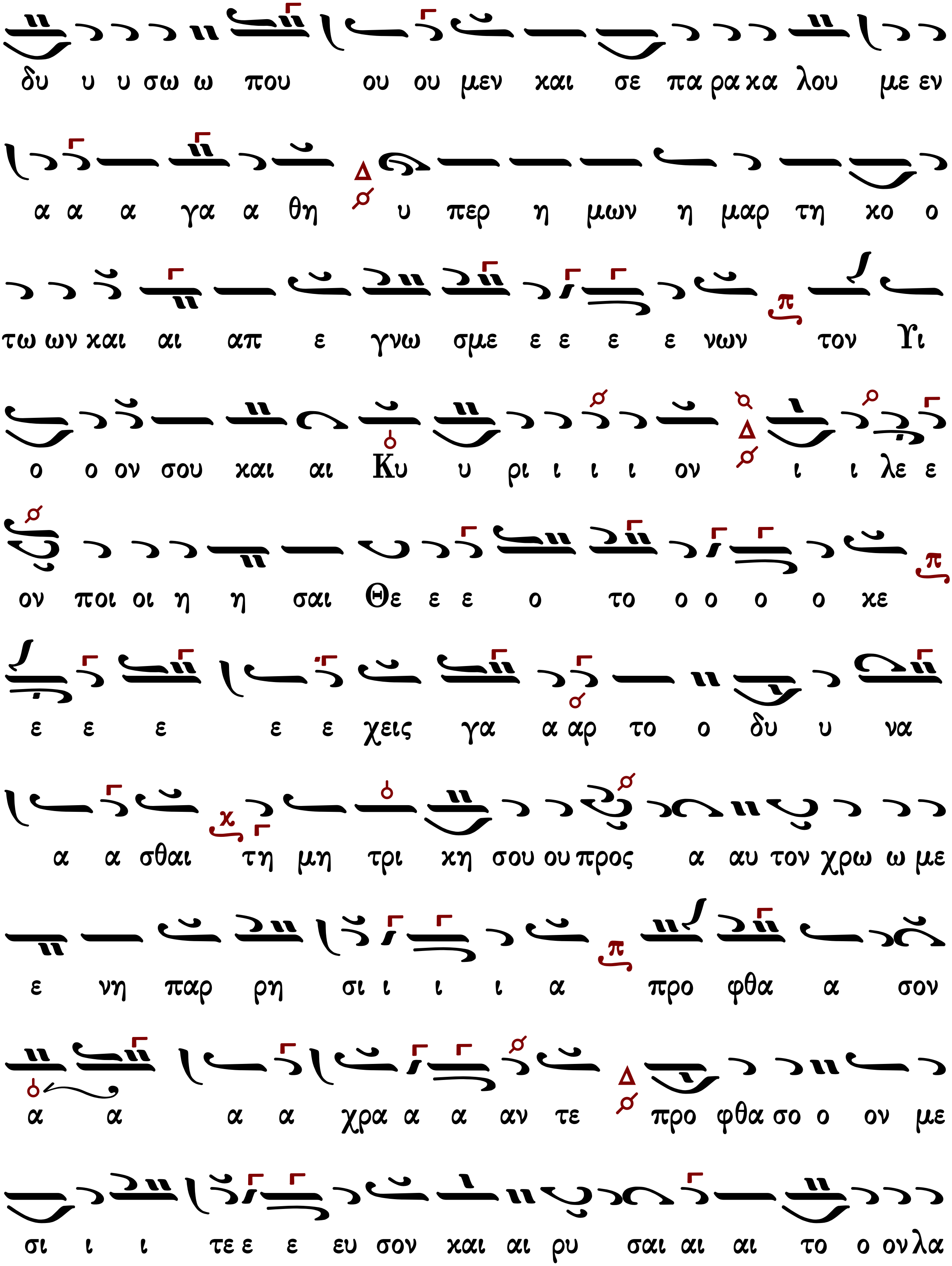
δυ υ υ σω ω που ου ου μεν και σε πα ρα κα λου με εν
α α α γα α θη υ περ η μων η μαρ τη κο ο
τω ων και αι απ ε γνω σμε ε ε ε ε νων τον Υι
ο ο ον σου και αι Κυ υ ρι ι ι ι ον ι ι λε ε
ον ποι οι η η σαι Θε ε ε ο το ο ο ο ο κε
ε ε ε ε ε χεις γα α αρ το ο δυ υ να
α α σθαι τη μη τρι κη σου ου προς α αυ τον χρω ω με
ε νη παρ ρη σι ι ι ι α προ φθα α σον
α α α α χρα α α αν τε προ φθα σο ο ον με
σι ι ι τε ε ε ευ σον και αι ρυ σαι αι αι το ο ον λα

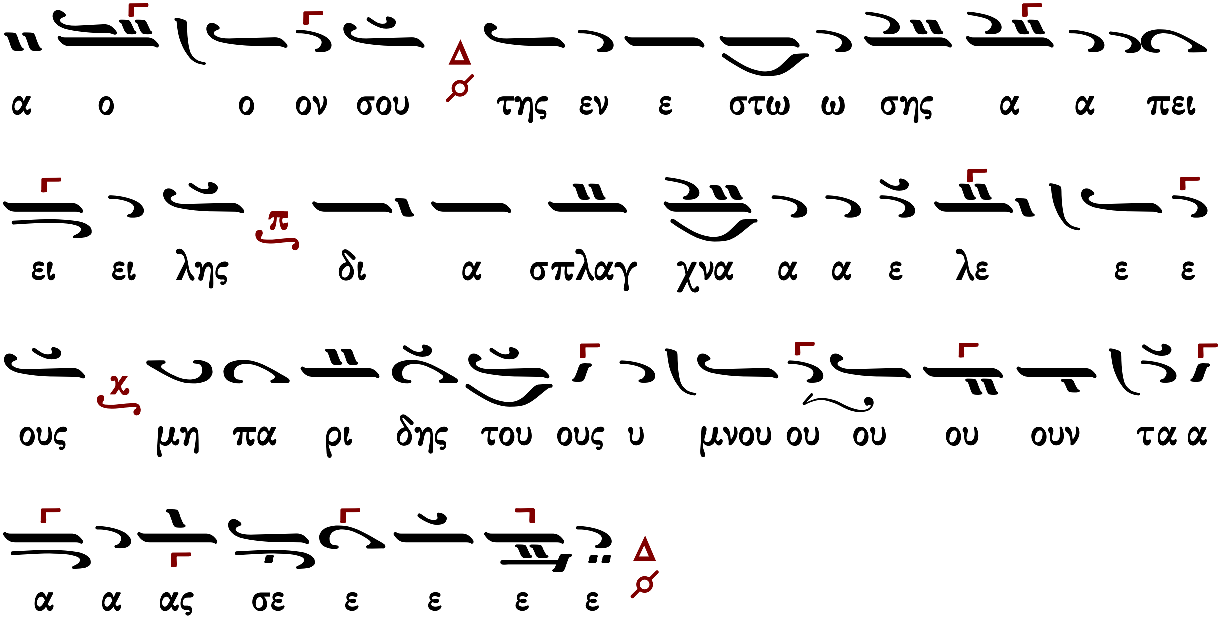

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί !

Ιωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

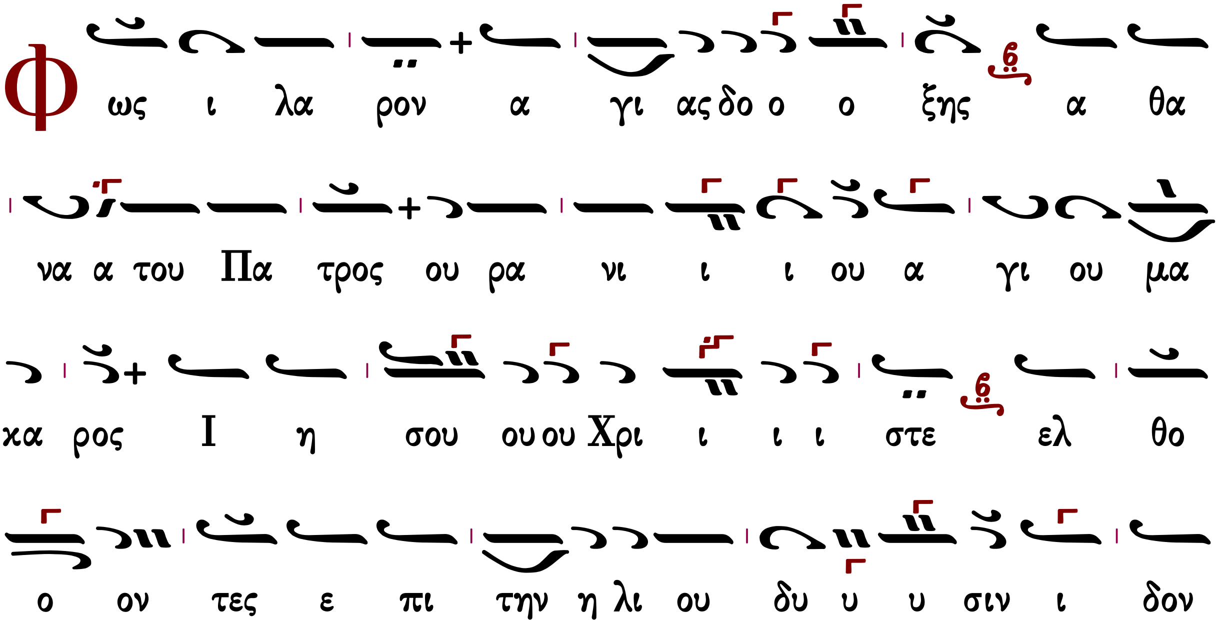

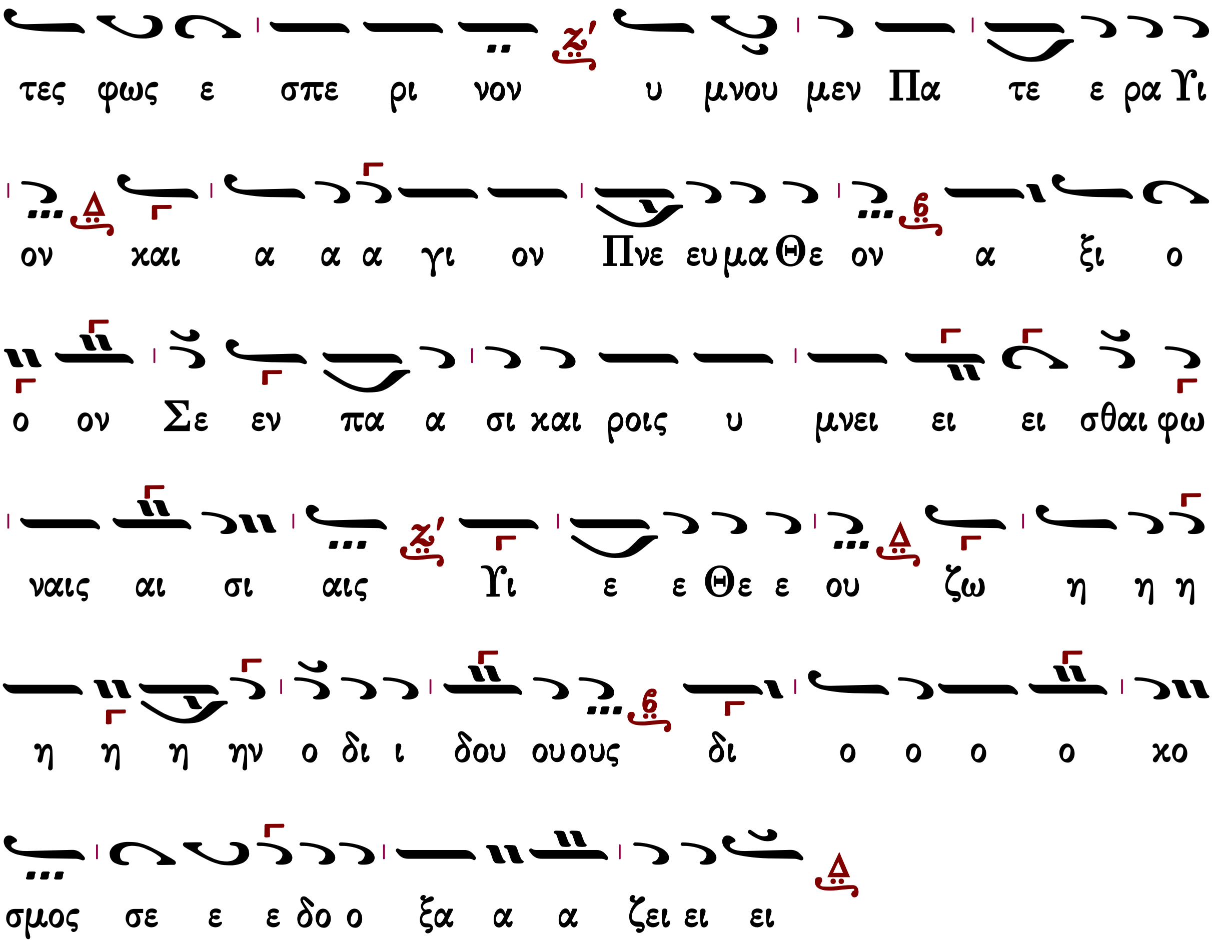

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακή, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατον

Κυριακῇ ἑσπέρας
Ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἁ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59*

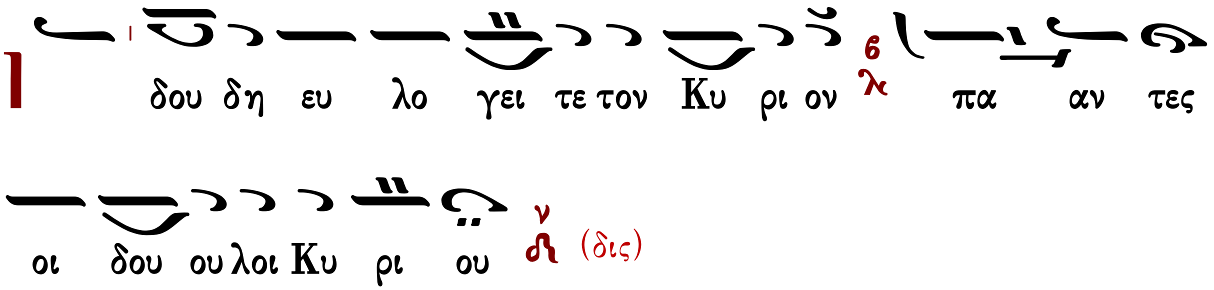

στίχος **Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.**

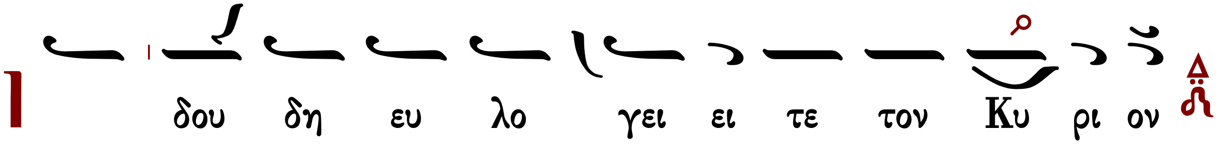

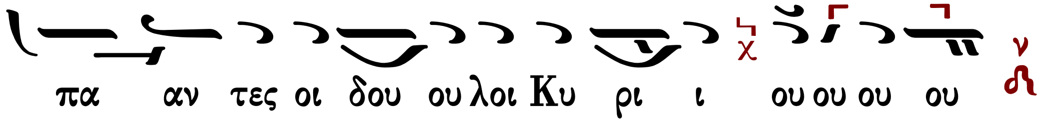

Ἀναγνώσματα

Δευτέρα ἑσπέρας
Ψαλμός 4

Ἦχος πλ τος Β

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59*

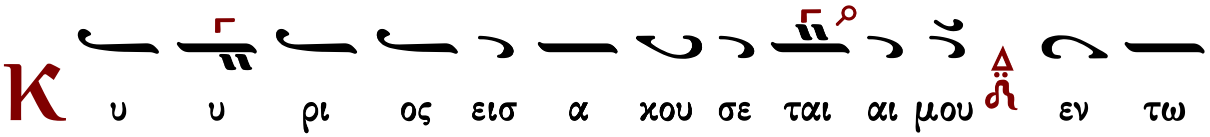

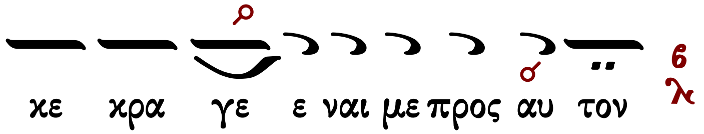

(δις)

στίχος Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός της δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

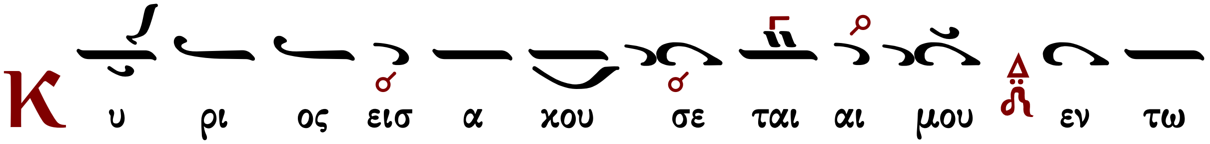

Ἀναγνώσματα

Τρίτη ἑσπέρας
Ψαλμός 22

ἮΧΟΣ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60*

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (δις)

στίχος Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Ἀναγνώσματα

††

Τετάρτη ἑσπέρας
Ψαλμός 53

Ἦχος Κε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60*

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον
με και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με (δις)

στίχος Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με νʹ και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με ε ε

Ἀναγνώσματα

††

Πέμπτη ἑσπέρας
Ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βου

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61*

Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του

ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην (δις)

στίχος Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Η βο η θει α μου πα ρα Κυ ρι ι ου

του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη η

ην

Ἀναγνώσματα

Παρασκευῇ ἑσπέρας
Ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61*

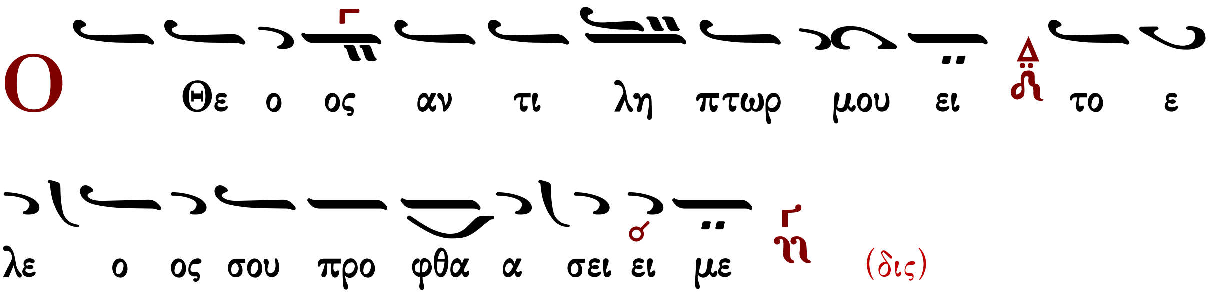

στίχος Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

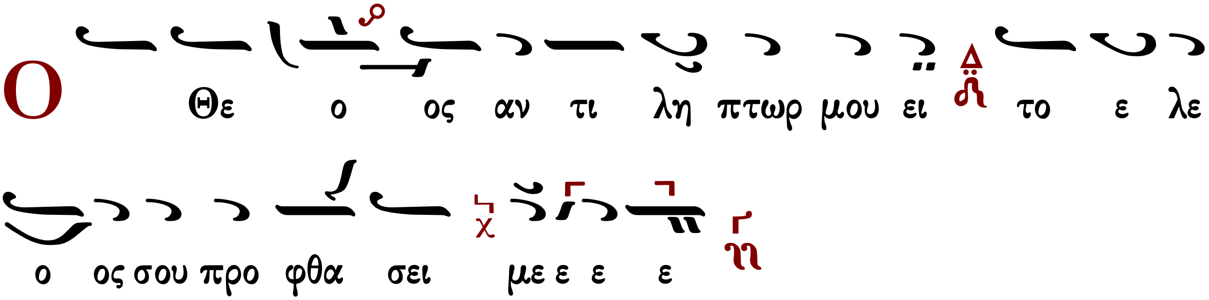

Ἀναγνώσματα

Σαββάτῳ ἑσπέρας
Ψαλμός 92

Ἦχος Βου

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62*

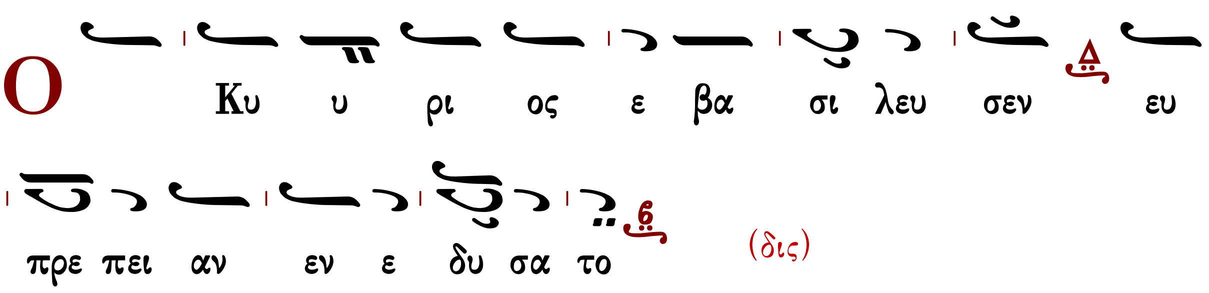

στίχος Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο, καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

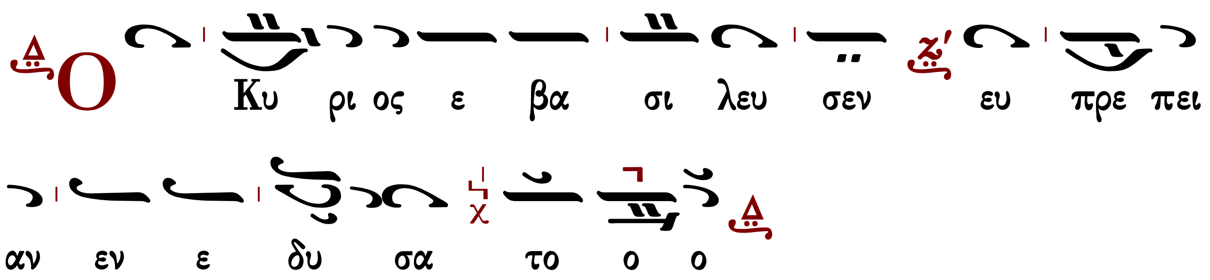

Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 63:15-19 κ′ 64:15 κ′ ἐκλογὴ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καί, Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ᾽ ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου, οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου, ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ὡσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός, καὶ κατακαύσει πῦρ τούς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου, ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν, Κύριε, ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον, Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἥξει ἐπ᾽ αὐτούς, λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος. Τὶ εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ οὐκ εἶπον. Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, ἐν γῇ, ἐν ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνήρ, οὐδὲ κατῴκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθετε καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπον. Ποῦ ἐστι Κύριος, καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με· καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ· καὶ οἱ προφῆται προεφήτευον τῇ Βάαλ· καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ καὶ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα, εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ θεοί, ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-9

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτους, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός των πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τά πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον της ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἐάν δέν ἔχουμε Λιτή μετ᾽ ἀρτοκλασίας: Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτήν

Ἦχος Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.153*

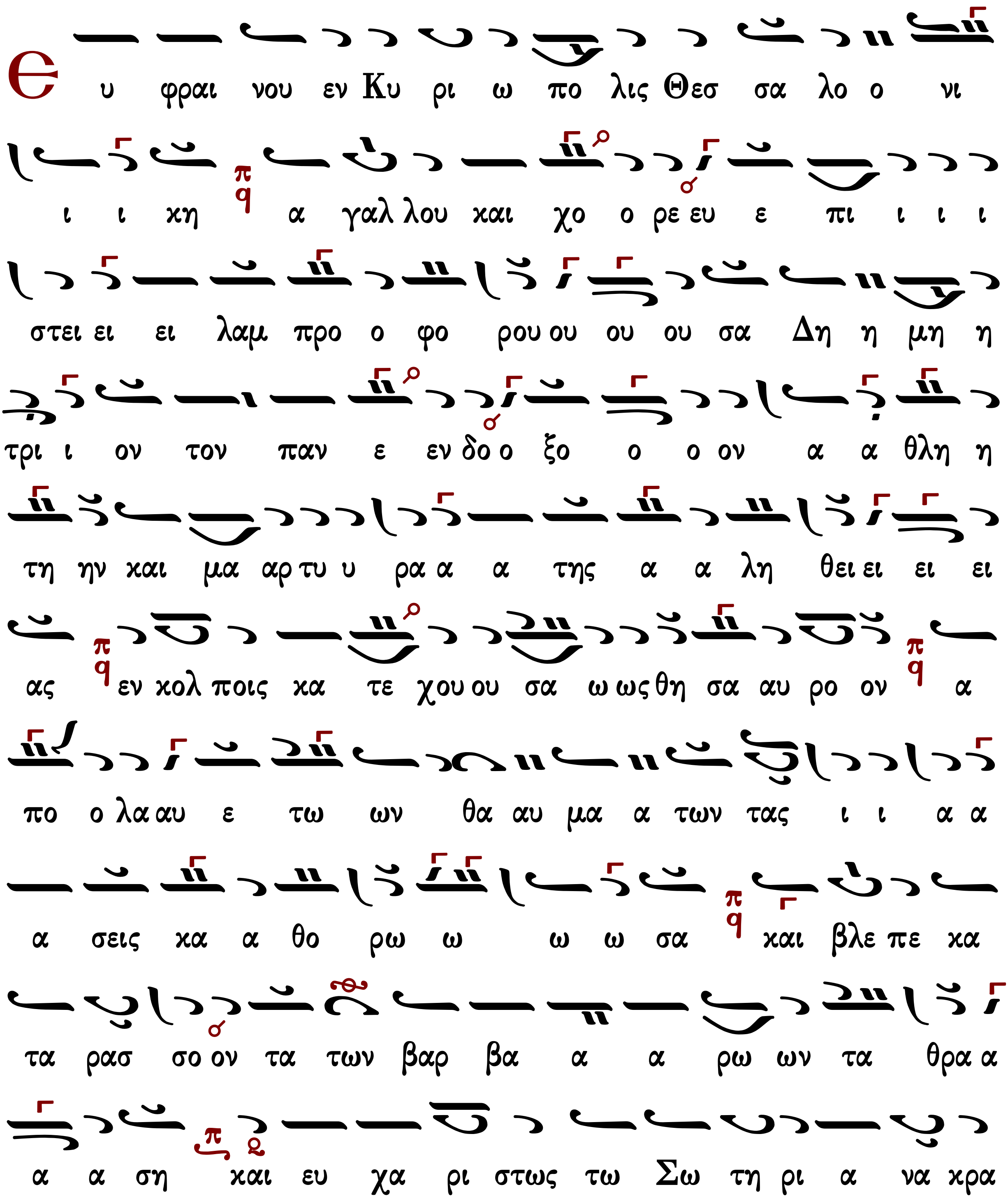

Ἀρτοκλασία

(Ἱερατικόν Α.Δ. ἔκδοση Θ′ 2004)

Ἀρτοκλασίας δὲ οὔσης, τῶν ἄρτων προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ψάλλεται ἓν ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς ἀγομένης ἑορτῆς, ὁ δὲ ἱερεύς μετά τοῦ διακόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ μετά λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ καὶ τῆς εικόνος τῆς ἑορτῆς καὶ λιτανεύσαντες ἐντός τοῦ ναοῦ ἔρχονται καὶ ἵστανται καὶ αὐτοί ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἰδιομέλου λέγει ὁ διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ (καὶ μνημονεύει τά ονόματα τῶν προσκομισάντων τούς ἄρτους) τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν ταύτην καὶ προσφερόντων τά δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα καί ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι

ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μʹ (τετράκις ἀνὰ ιʹ) καὶ αὖθις ἐκ τρίτου.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γʹ)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμίν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾿ ἡμῶν πάντα ἐχθρόν και πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχάς ἡμῶν, ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

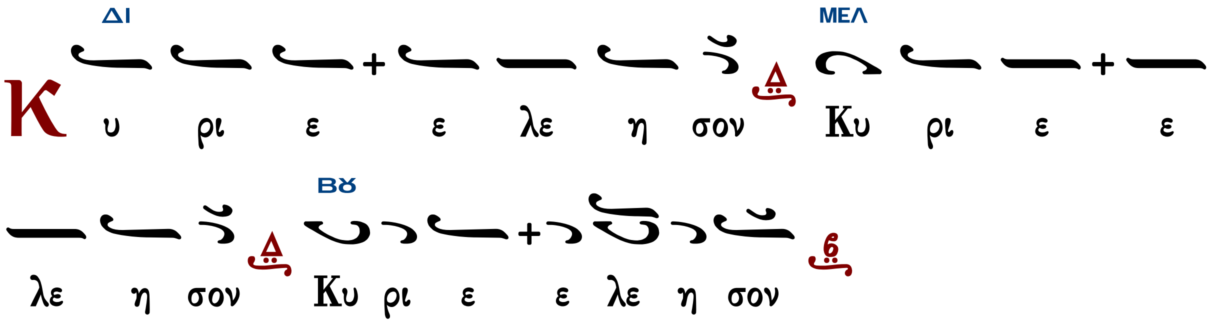

ἁγιορείτικα — Ἦχος λ/π ϙ̈ Πα — Υπό Ιεροθέου Ιεροδιακόνου*

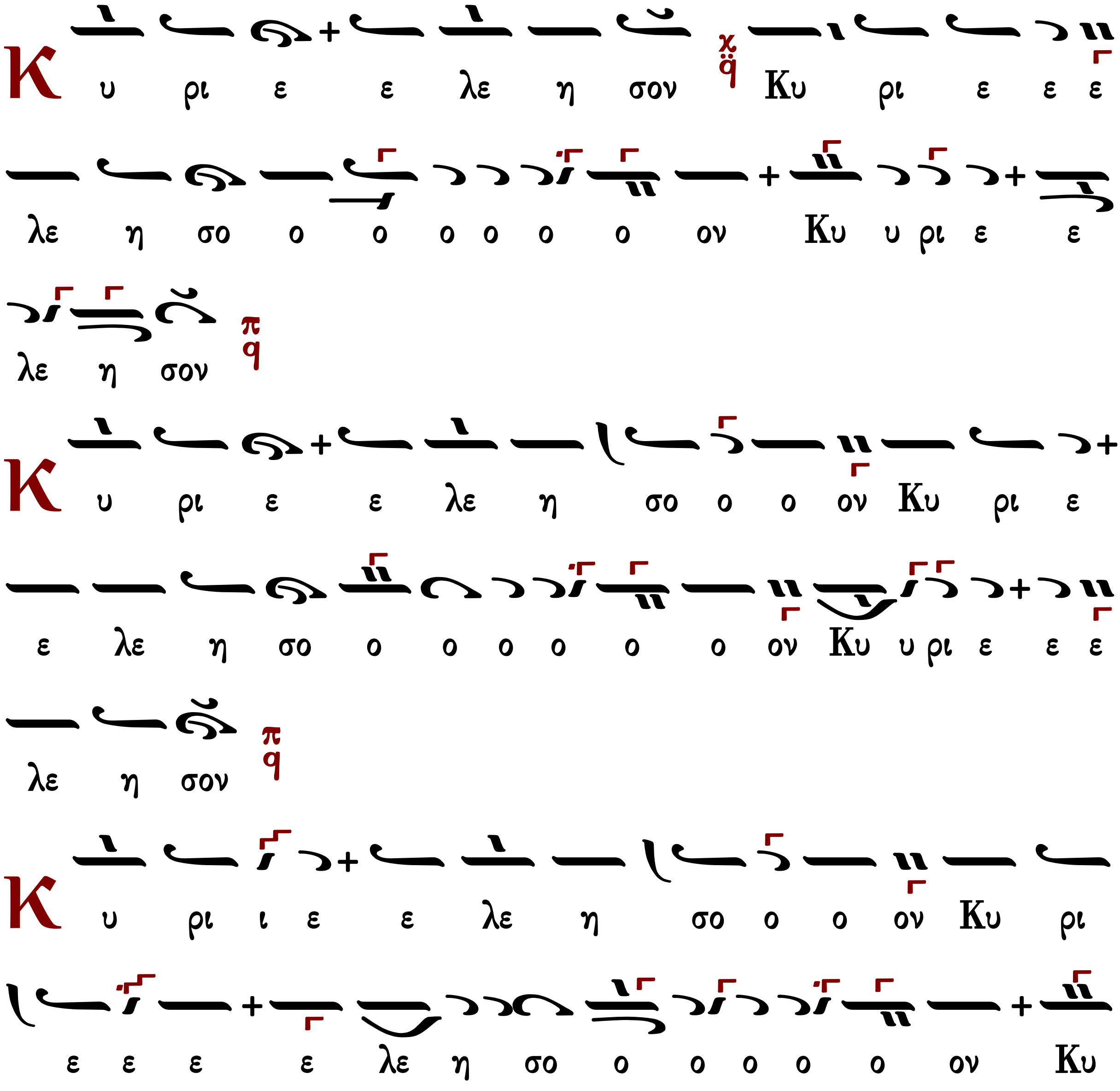

πολίτικον

Ἦχος λ π ᾳ̈ Πα Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκοπούλου*

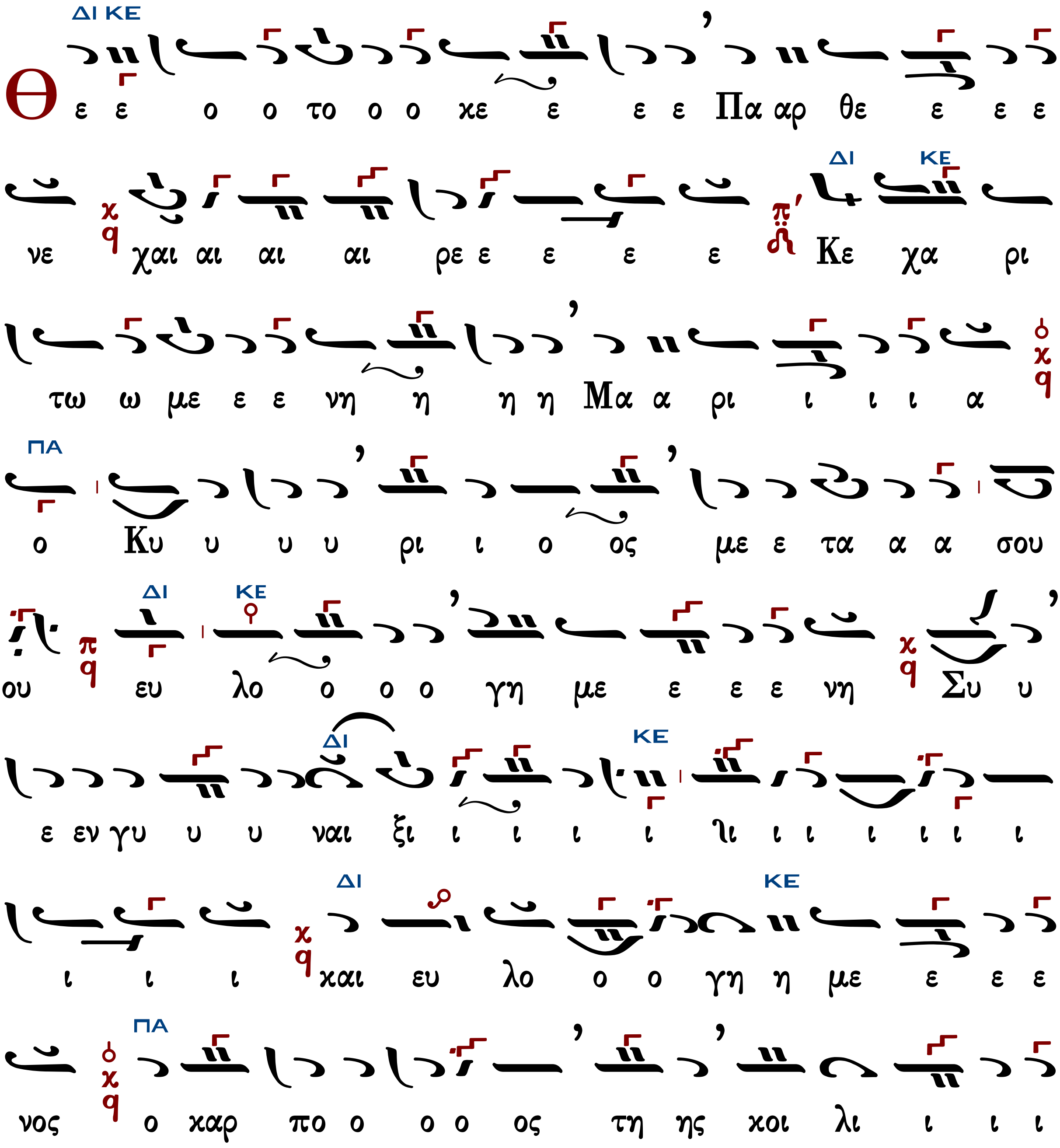

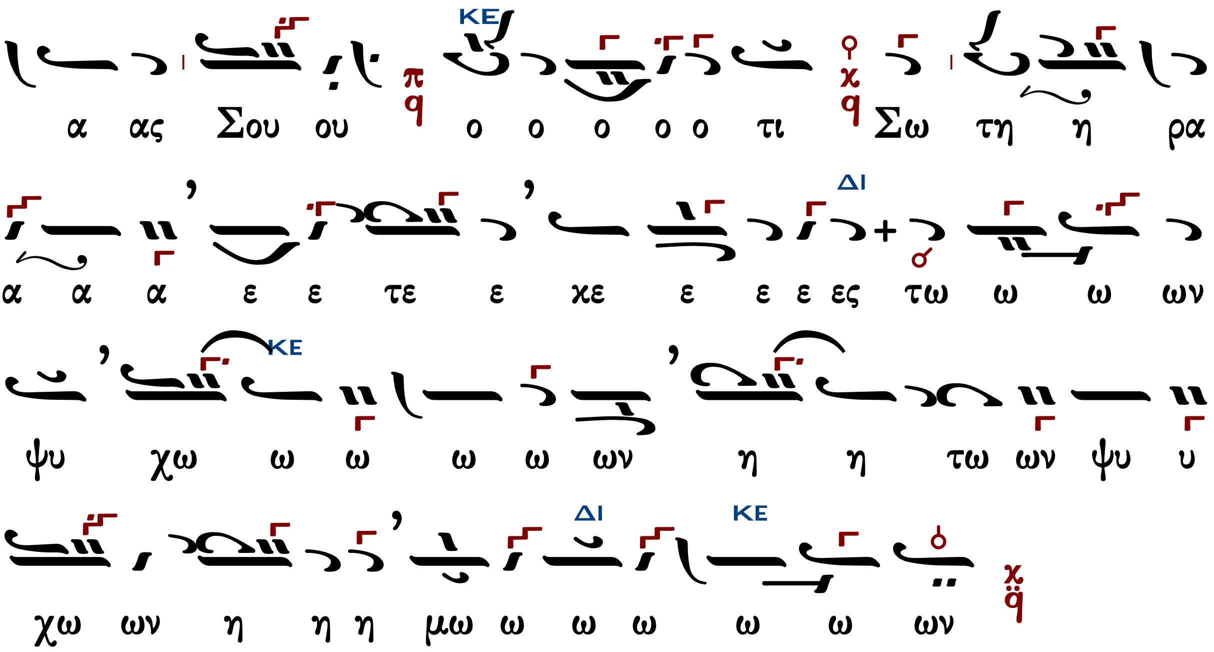

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε, ἐλέησον

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρα ἢ τῇ νήσω) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

Ἦχος Γα

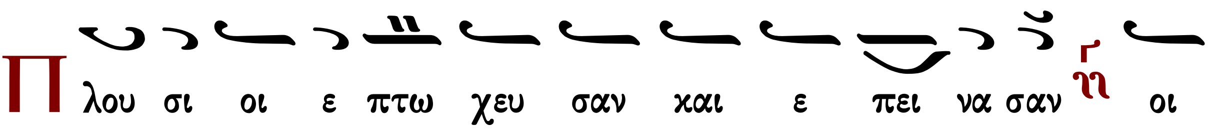

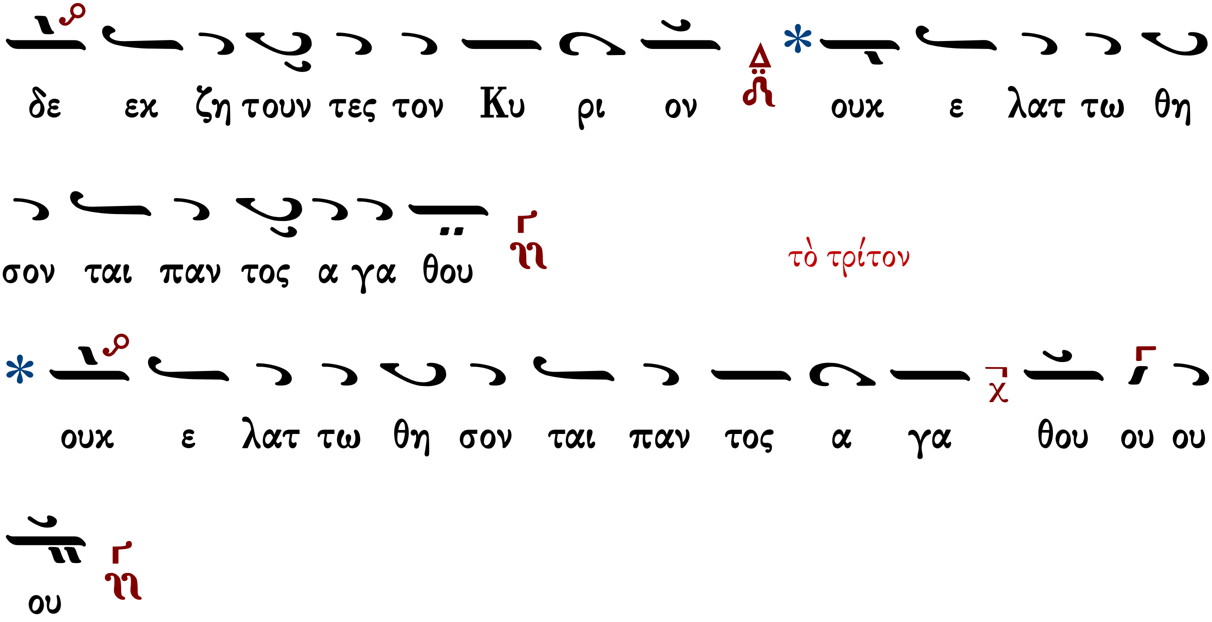

Εἰς τόν στίχον, ἰδιόμελα τοῦ σεισμοῦ

Ἦχος Δι

Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.158*

θυ μω ω σου ου ορ γι σθη η ης η η η η μιν

αλ λα σπλαγ χνι σθεις ε πι το πλα σμα τω ω ων χει ρω

ων σου της φο βε ρας η μας του σει σμου α πει λης

ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ως α γα

θος και φι ι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος λ π Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.158*

C υν ε σει σας την γην και συν ε τα ρα ξας

αυ την ι α σαι τα συν τριμ μα τα αυ της ο τι

ε σα λε ε ε ευ θη

Φ ο βε ρος ει ει Κυ υ ρι ι ε και τις υ

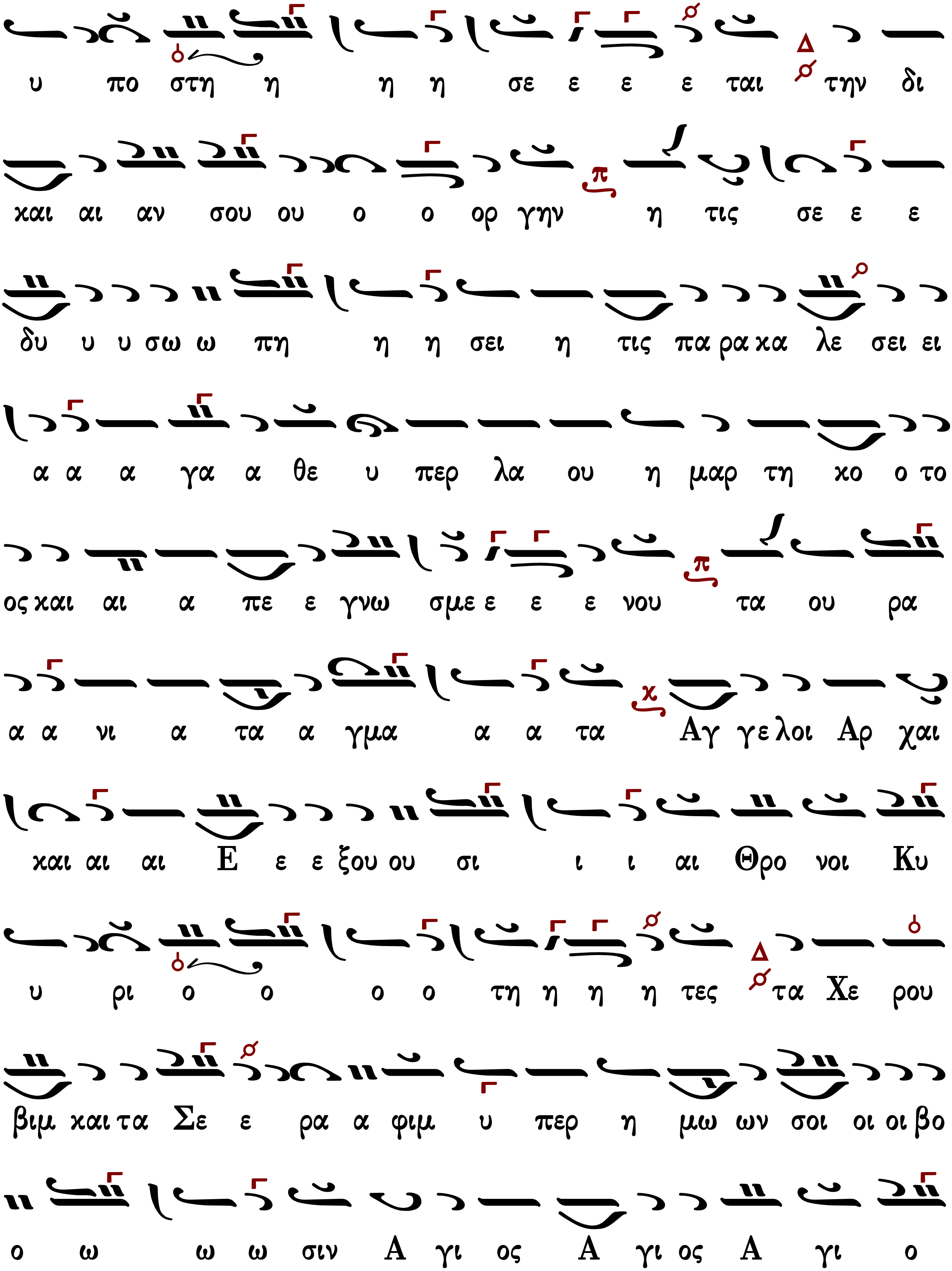
υ πο στη η η η σε ε ε ε ται την δι
και αι αν σου ου ο ο ορ γην η τις σε ε ε
δυ υ υ σω ω πη η η σει η τις πα ρα κα λε σει ει
α α α γα α θε υ περ λα ου η μαρ τη κο ο το
ος και αι α πε ε γνω σμε ε ε ε νου τα ου ρα
α α νι α τα α γμα α α τα Αγ γε λοι Αρ χαι
και αι αι Ε ε ε ξου ου σι ι ι αι Θρο νοι Κυ
υ ρι ο ο ο ο τη η η η τες τα Χε ρου
βιμ και τα Σε ε ρα α φιμ υ περ η μω ων σοι οι οι βο
ο ω ω ω σιν Α γι ος Α γι ος Α γι ο

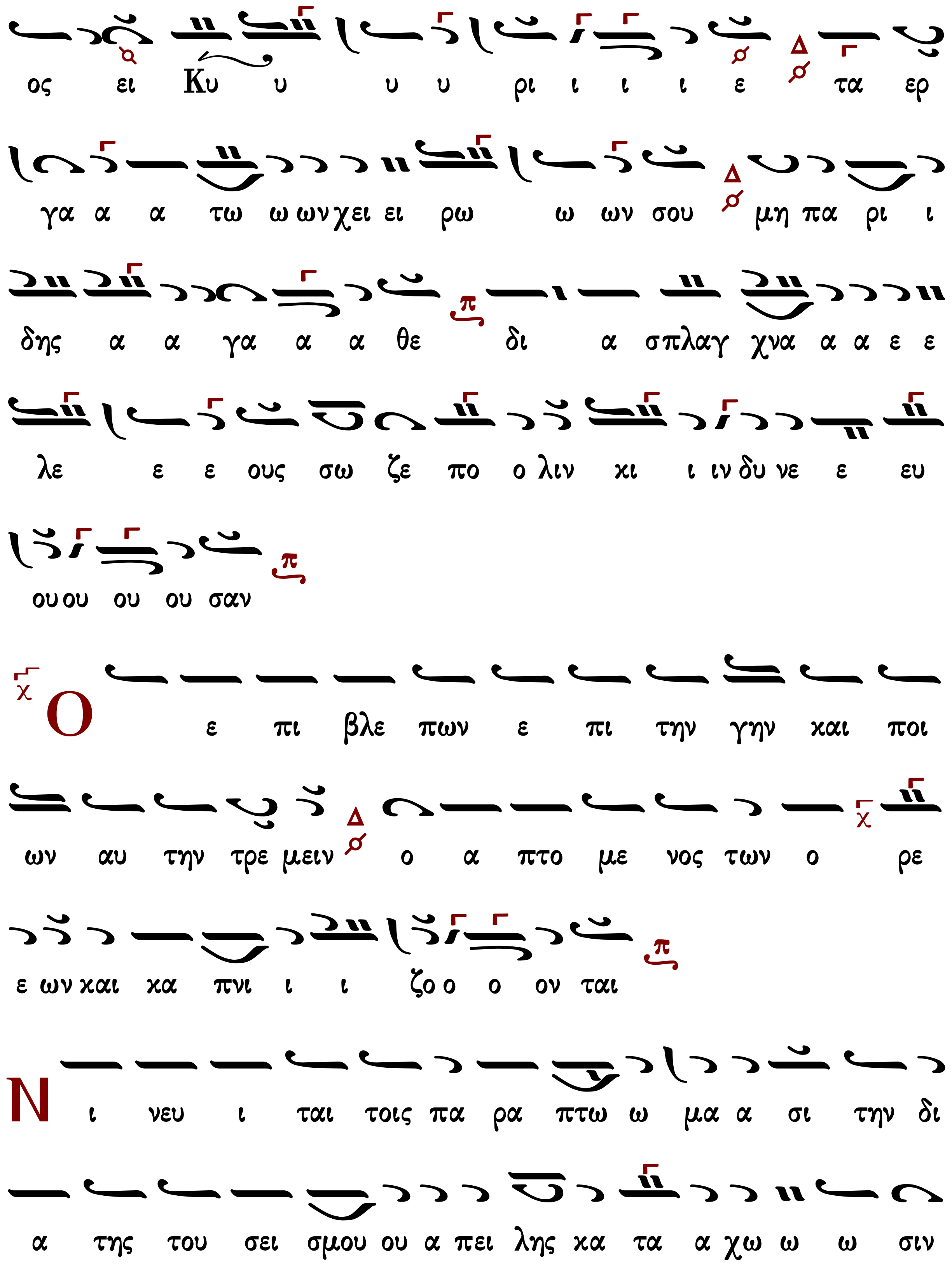
ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε τα ερ
γα α α τω ω ων χει ει ρω ω ων σου μη πα ρι ι
δης α α γα α α θε δι α σπλαγ χνα α α ε ε
λε ε ε ους σω ζε πο ο λιν κι ι ιν δυ νε ε ευ
ουου ου ου σαν
Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι
ων αυ την τρε μειν ο α πτο με νος των ο ρε
ε ων και χα πνι ι ι ζο ο ο ον ται
Ν ι νευ ι ται τοις πα ρα πτω ω μα α σι την δι
α της του σει σμου ου α πει λης κα τα α χω ω ω σιν

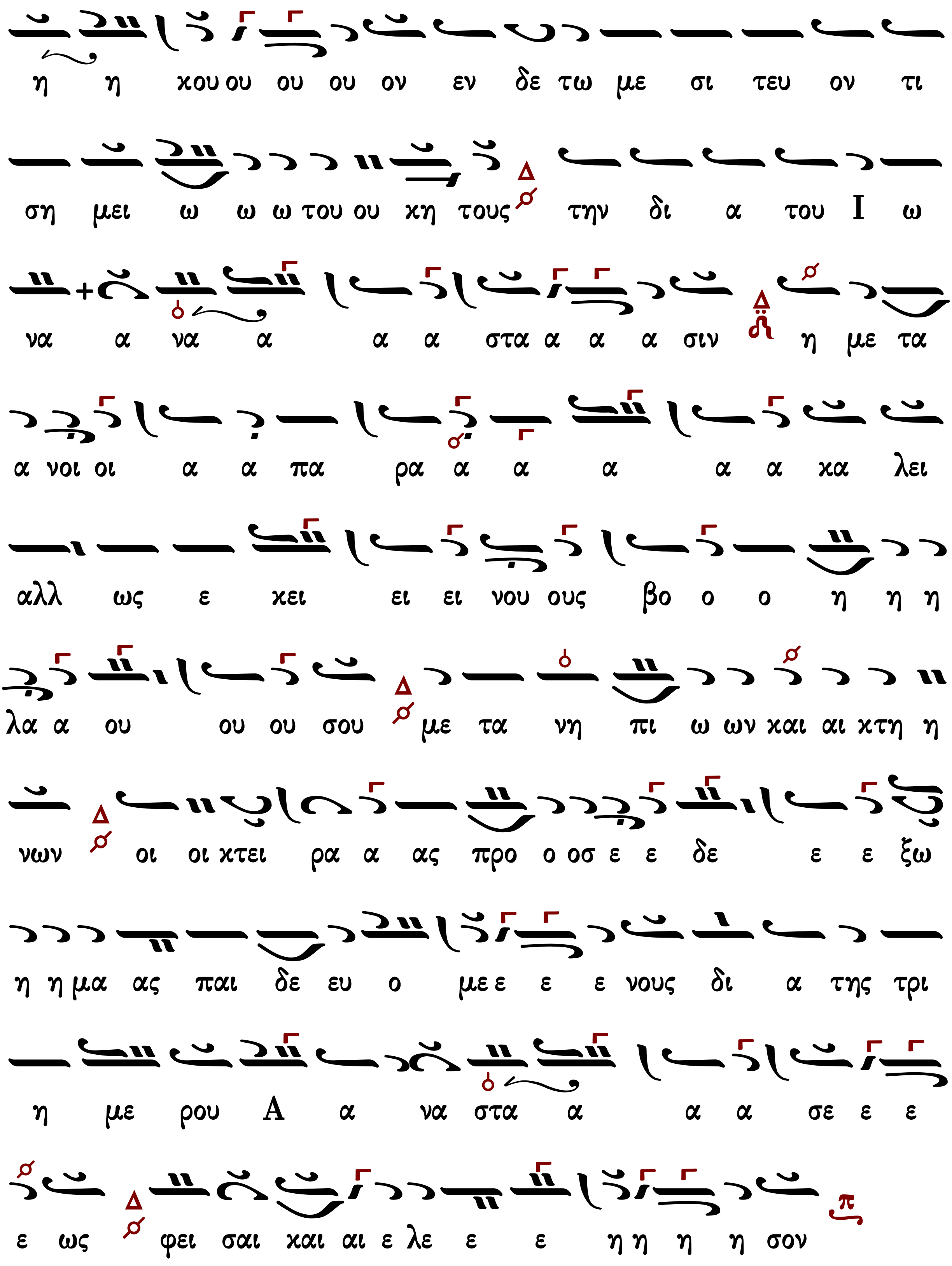

Δόξα, τοῦ ἁγίου

ἐπιλογαί | Π.Γ.Κηλτζανίδου
Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λπ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.48*

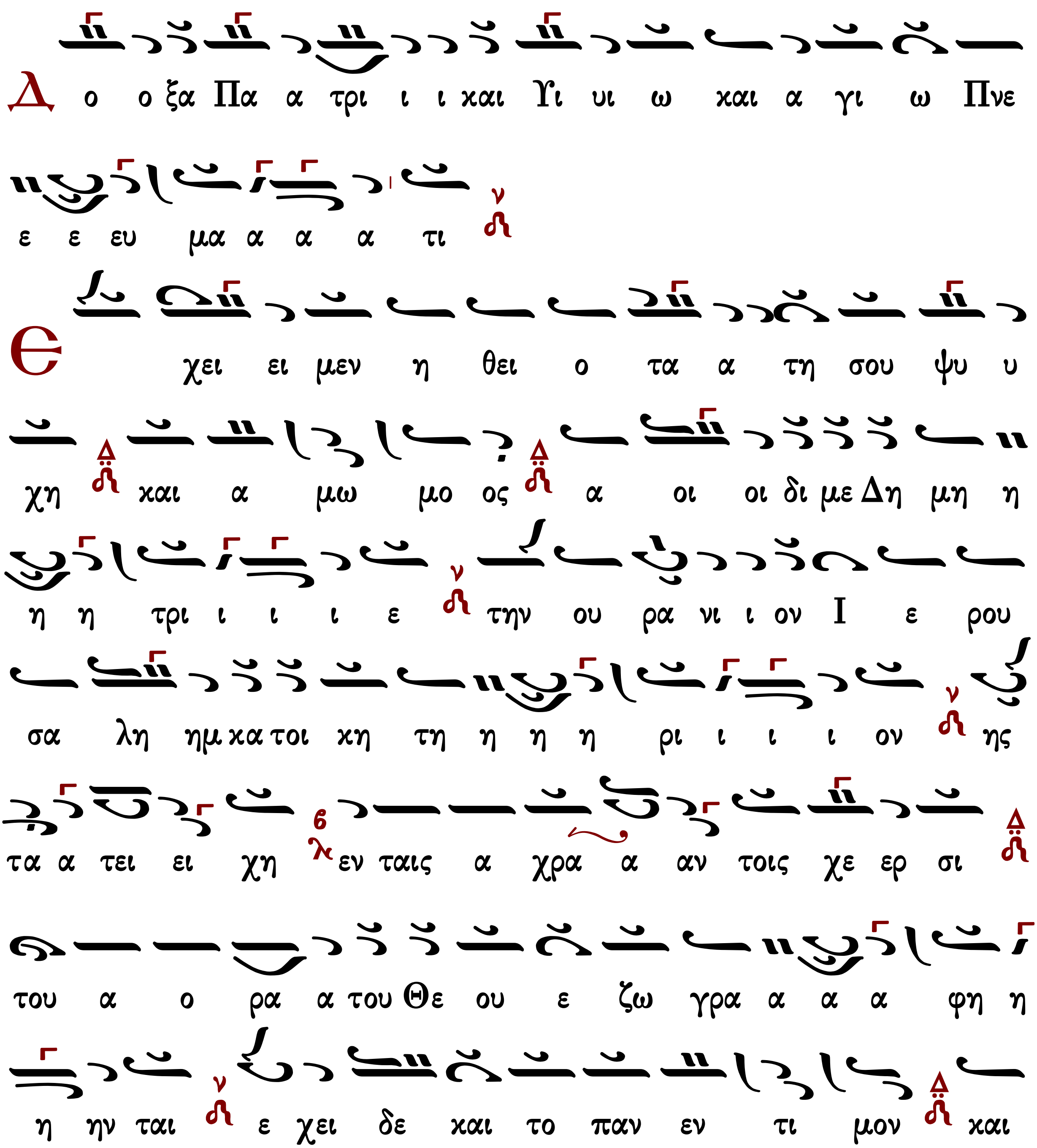

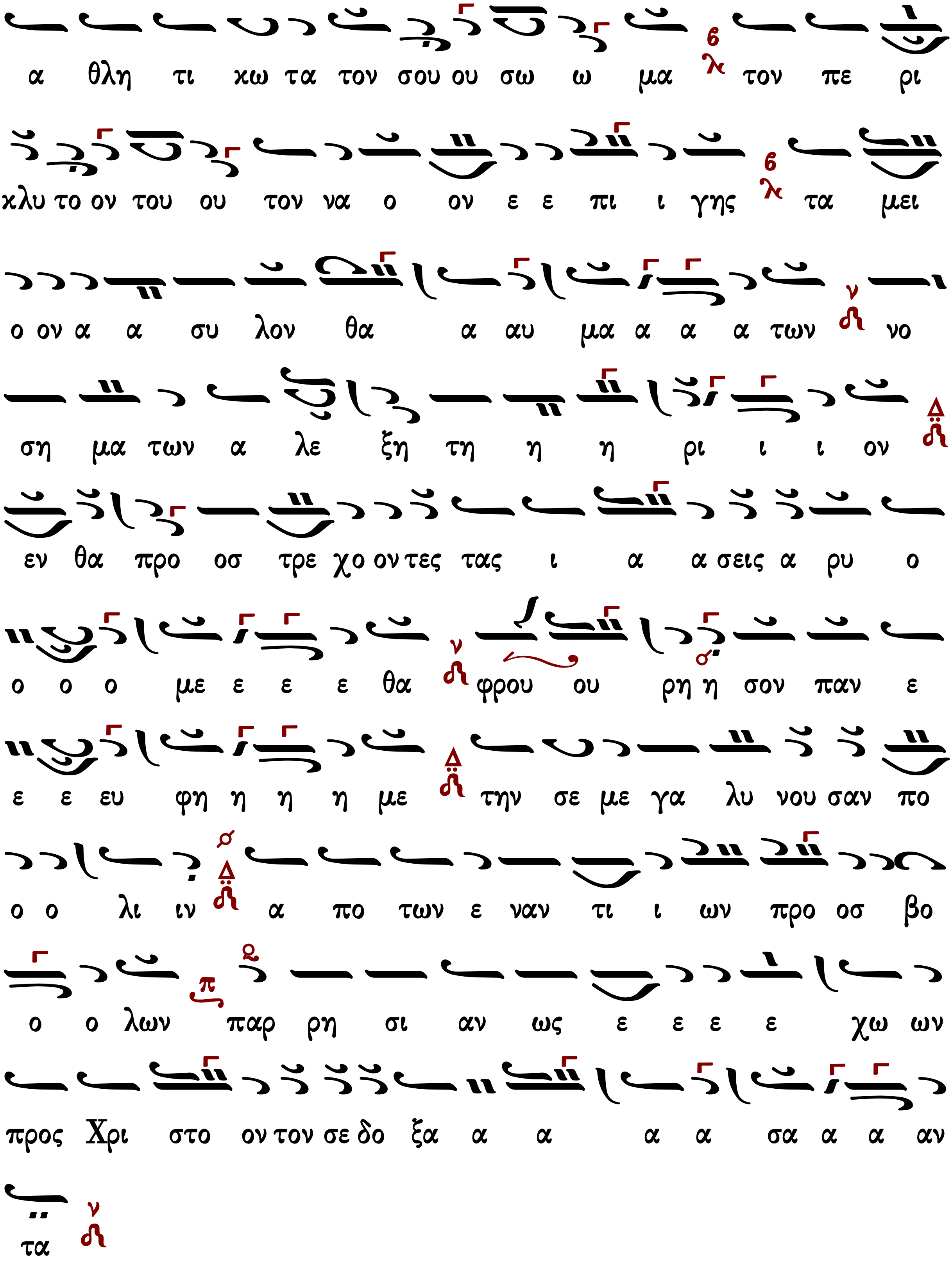
α θλη τι χω τα τον σου ου σω ω μα τον πε ρι
χλυ το ον του ου τον να ο ον ε ε πι ι γης τα μει
ο ον α α συ λον θα α αυ μα α α α των νο
ση μα των α λε ξη τη η η ρι ι ι ον
εν θα προ οσ τρε χο ον τες τας ι α α σεις α ρυ ο
ο ο ο με ε ε ε θα φρου ου ρη η σον παν ε
ε ε ευ φη η η η με την σε με γα λυ νου σαν πο
ο ο λι ιν α πο των ε ναν τι ι ων προ οσ βο
ο ο λων παρ ρη σι αν ως ε ε ε ε χω ων
προς Χρι στο ον τον σε δο ξα α α α α σα α α αν
τα

Καί νῦν...

Θεοτοκίον

Ἦχος λ̄ π̄ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ἀναστασιματάριον 1832 σ.341*

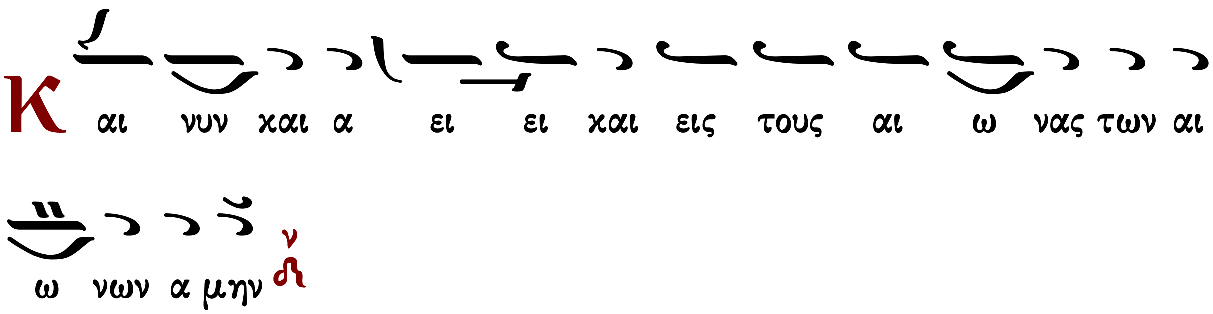

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γʹ)
Δόξα... Καὶ νῦν...
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Δόξα... Καὶ νῦν...
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία

σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

ἀπολυτίκιον ἁγίου Δημητρίου

Ἦχος Γα

Π.Γ.Κηλτζανίδου Δοξαστάριον 1882 σ.162*

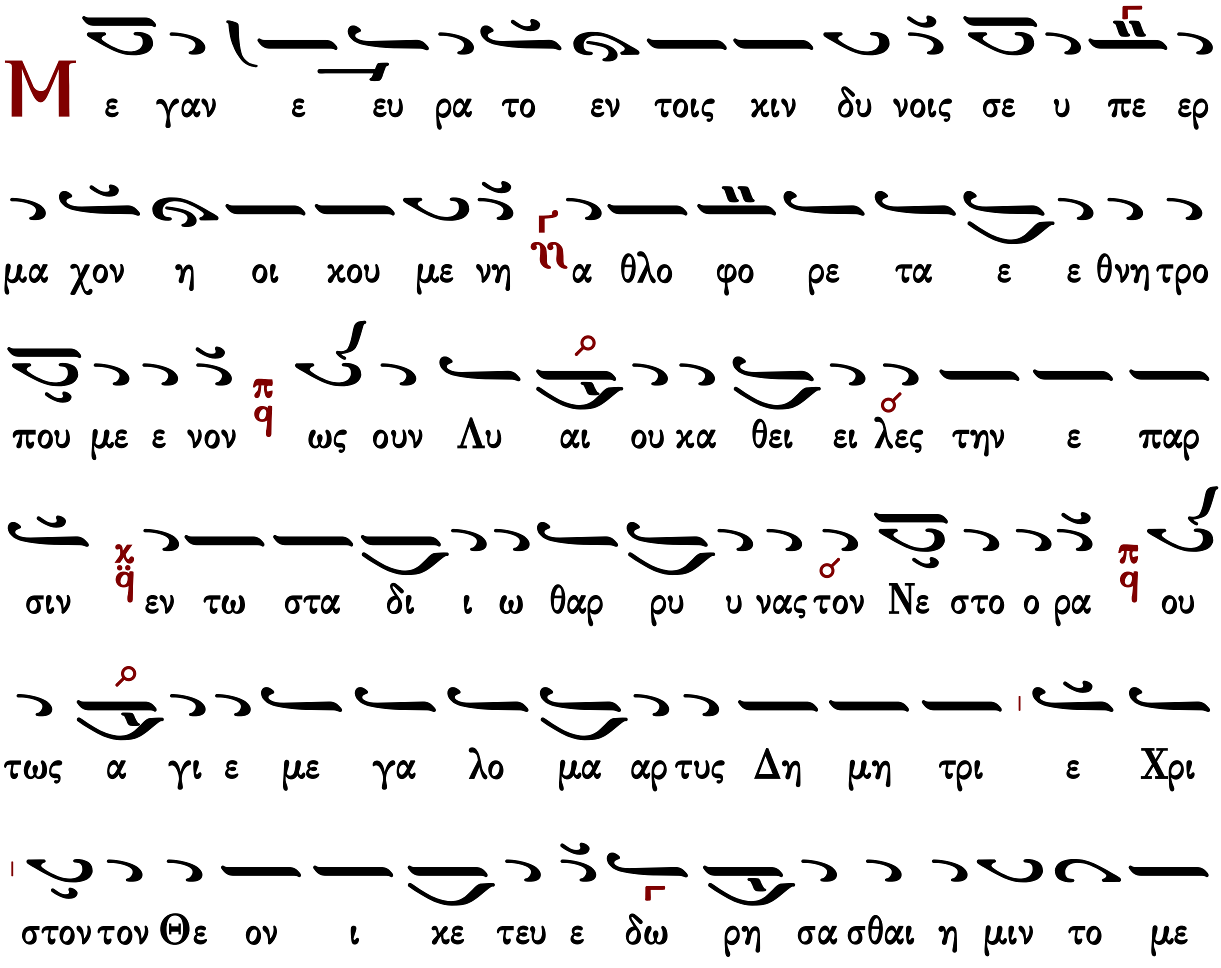

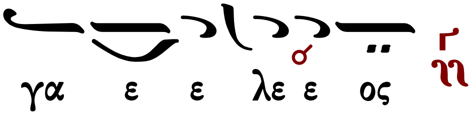

ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ

Ἦχος λ π Γα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.163*

Ἀπόλυσις

Μετά τά ἀπολυτίκια, ἐάν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεῶσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) **ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐάν δέν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) **ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.**

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τάς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ΄), **Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.**

Ὁ ἱερεύς τήν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾿ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

†††

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2*

Ἦχος λ/π Νη

ι ι ι ι α
Α ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ε ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και
νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

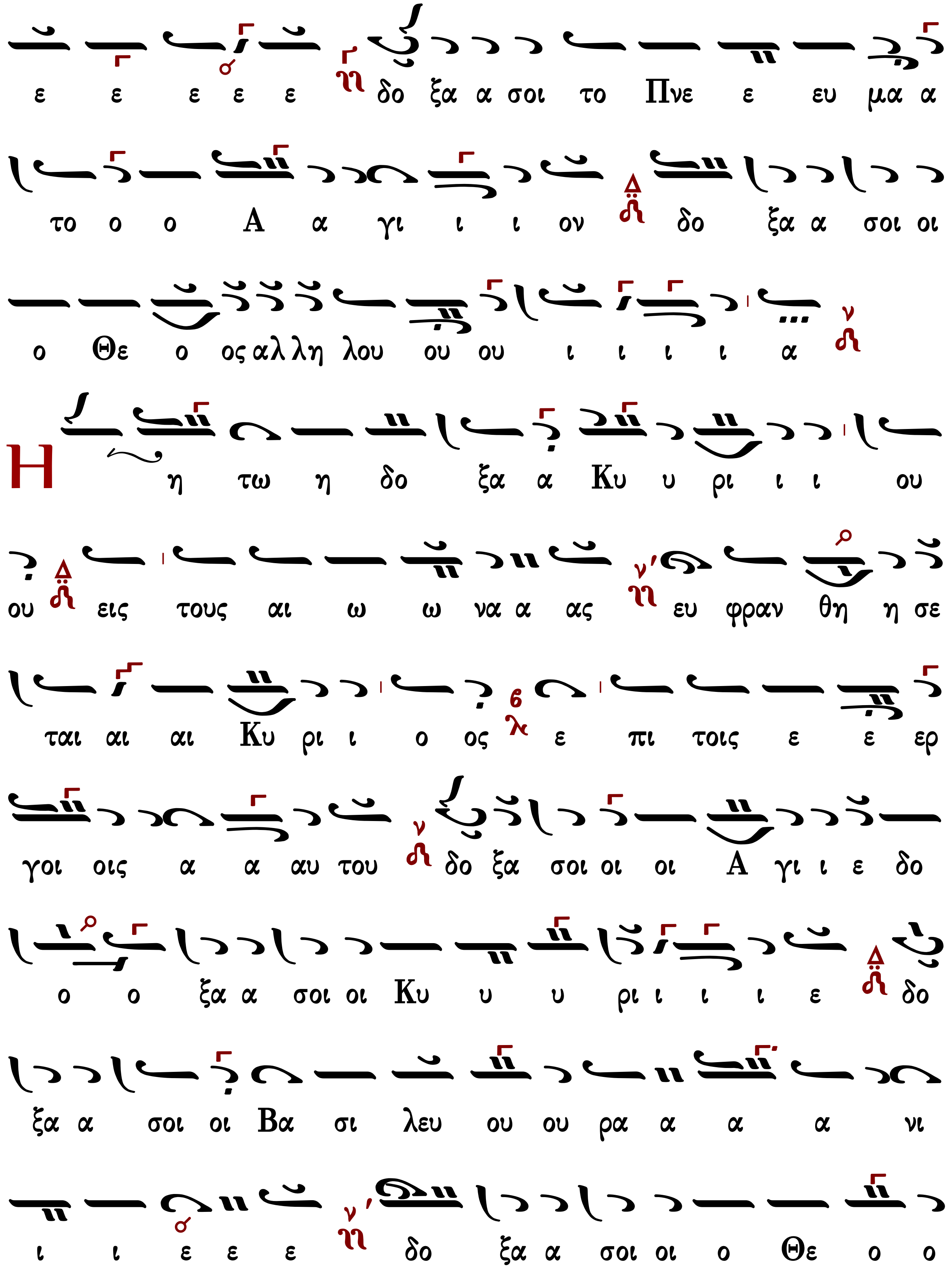
ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου
ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ
γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο
ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο
ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι
ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

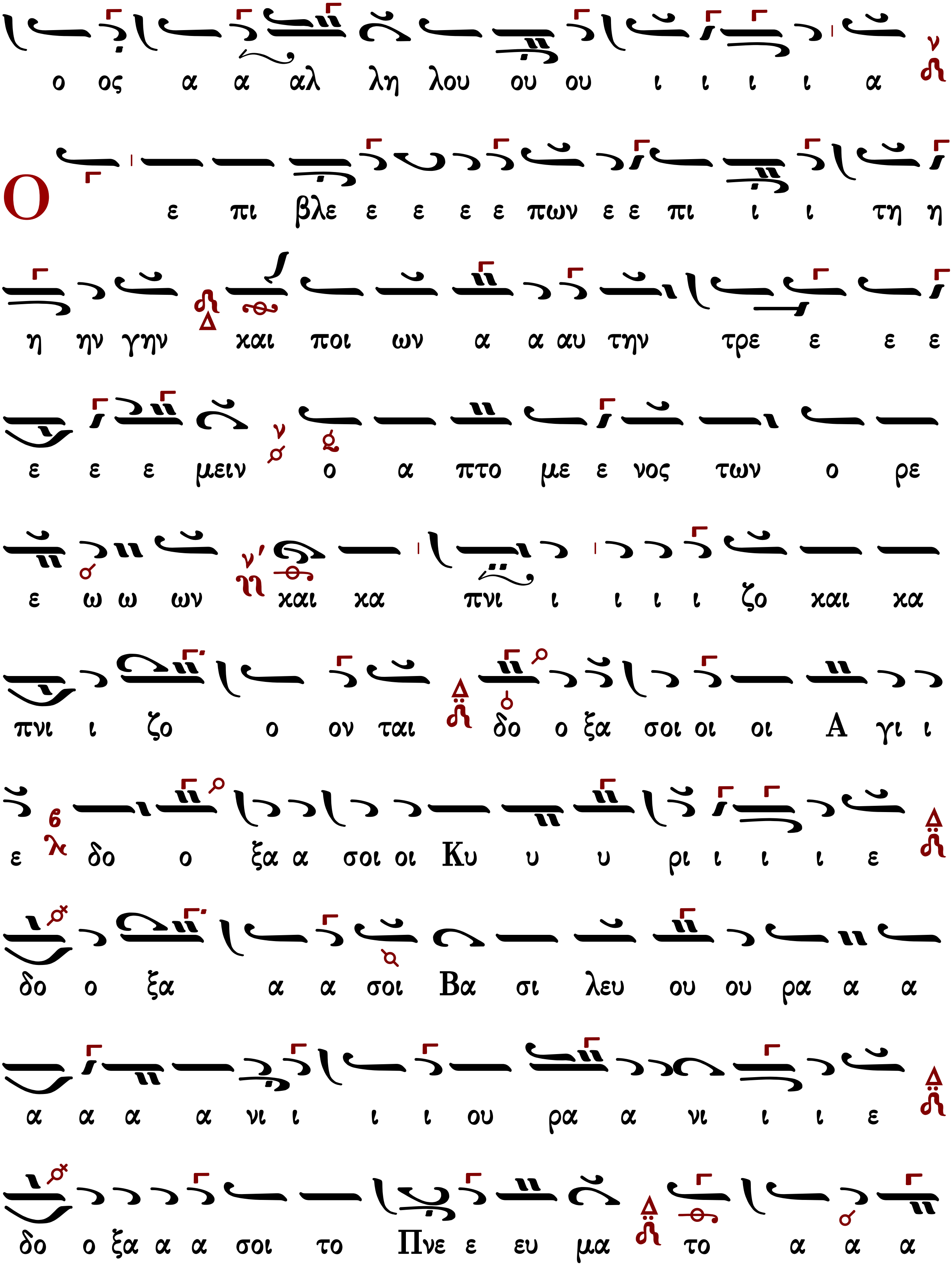
ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η
η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε
ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε
ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

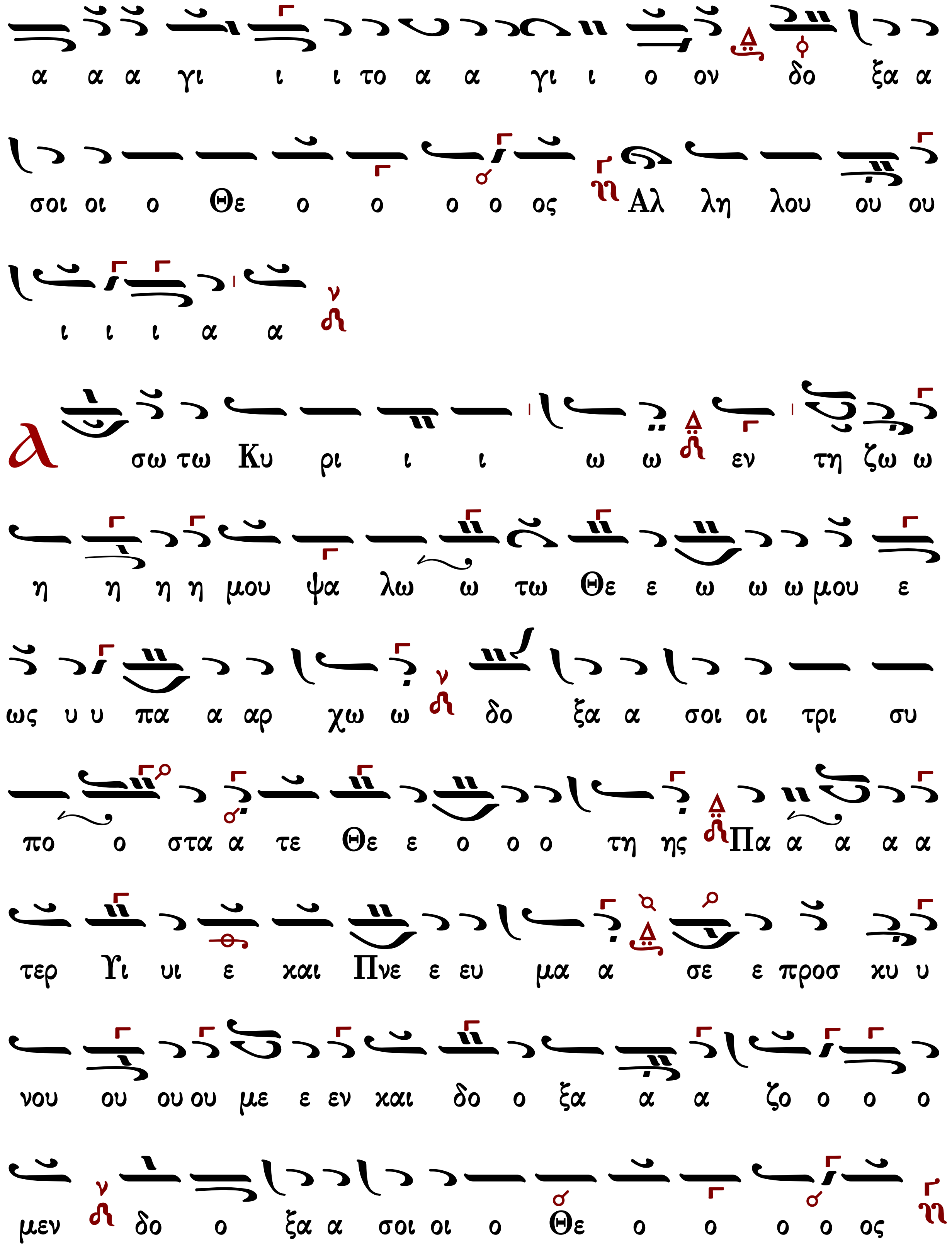
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α
λ σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω
η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε
ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ
πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α α α
τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ κυ υ
νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο ο ο
μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

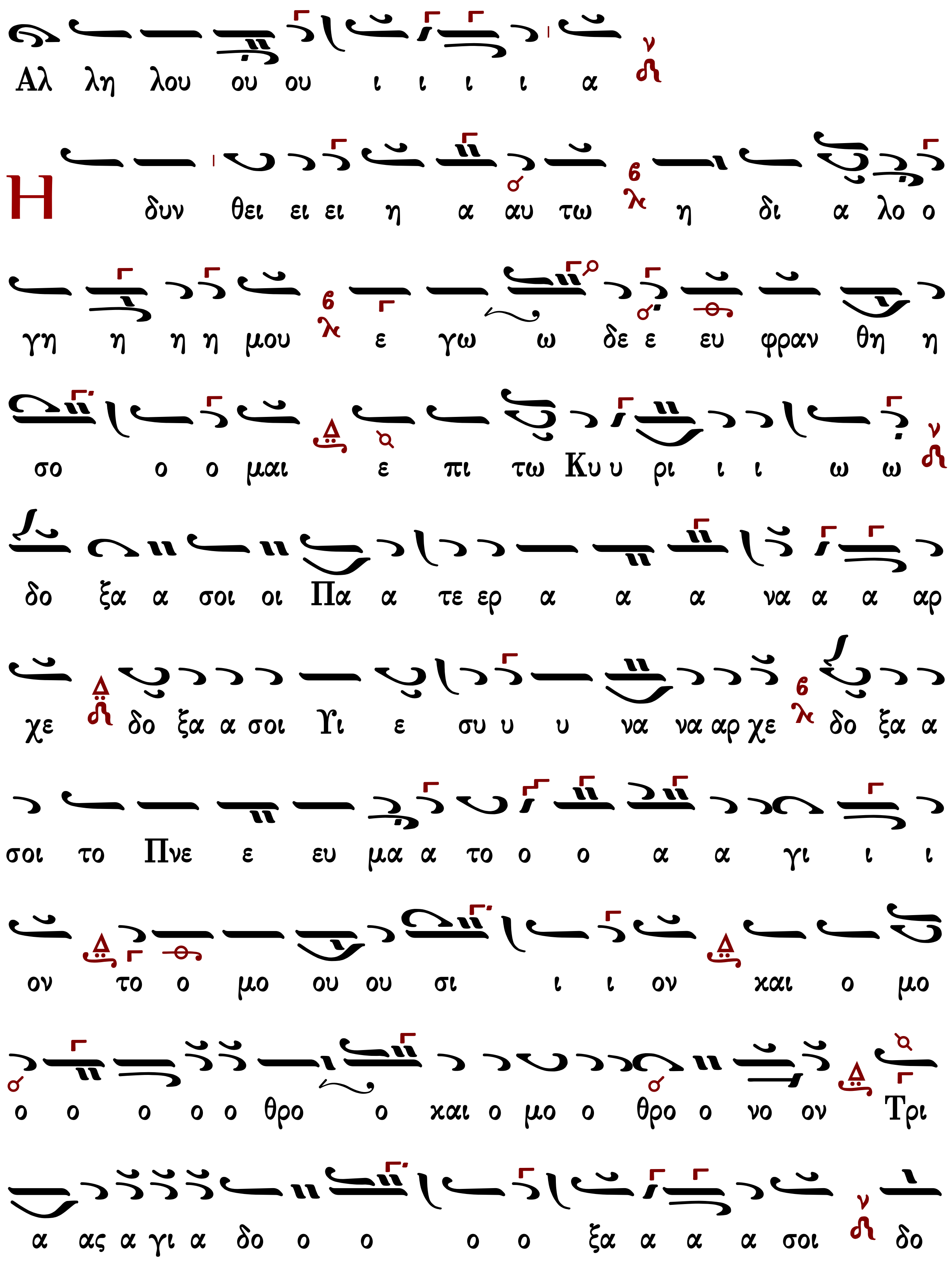
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α
σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι
ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο
ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι
α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

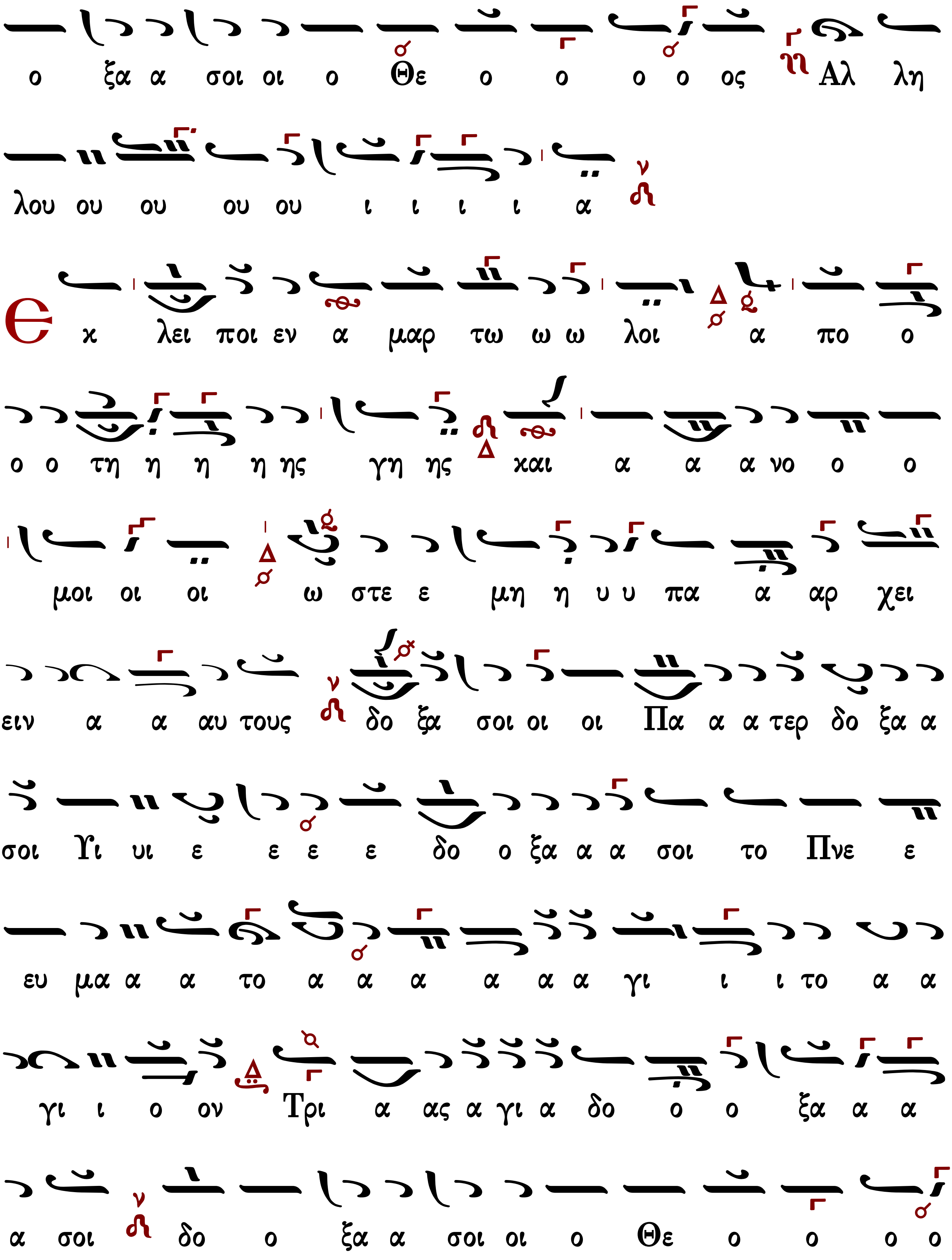
ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη
λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
Εχ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

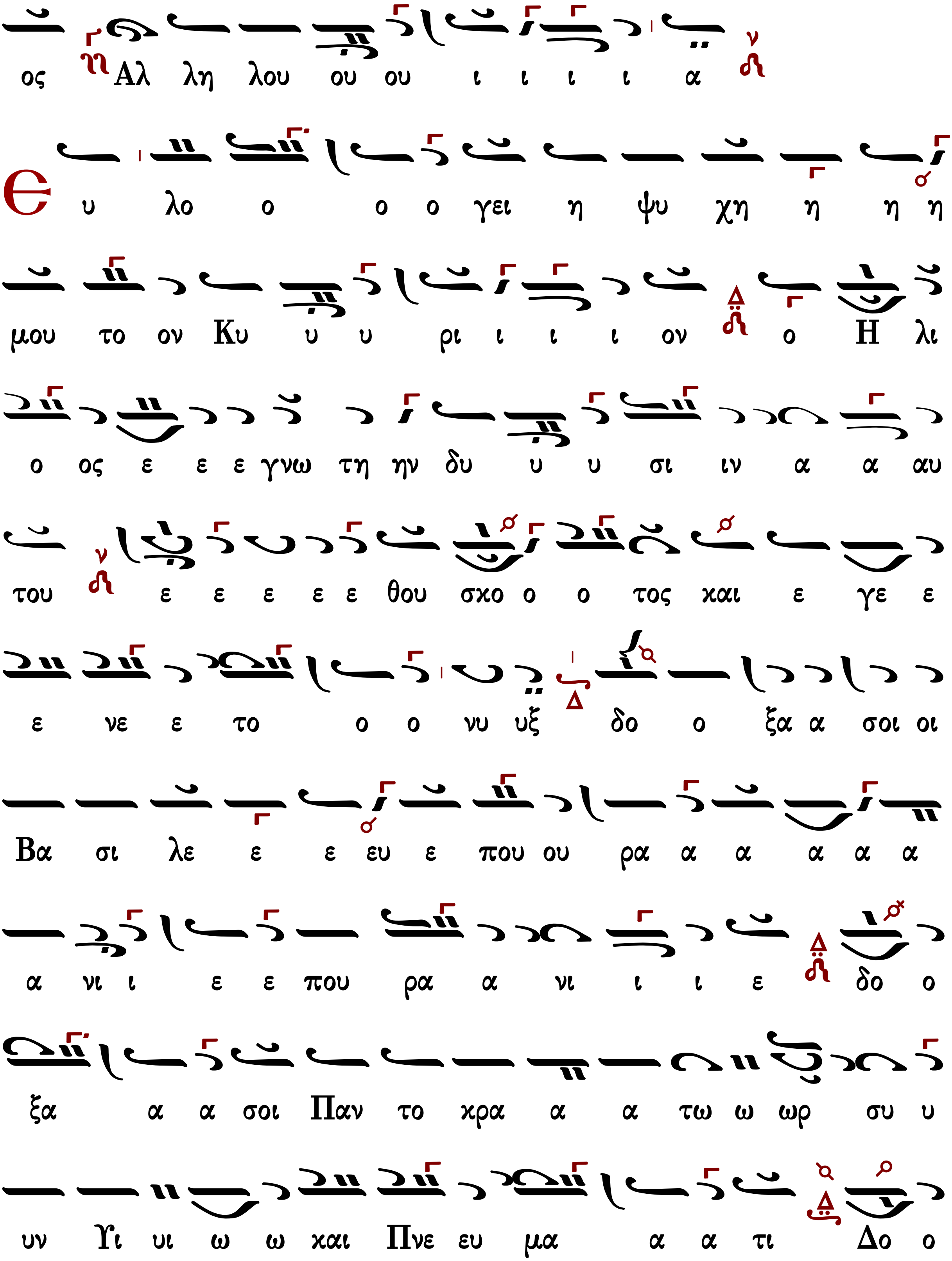
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Є υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η
μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι
ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ
του ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε
ε νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι
Βα σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α
α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο
ξα α α σοι Παν το κρα α α τω ω ωρ συ υ
υν Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο

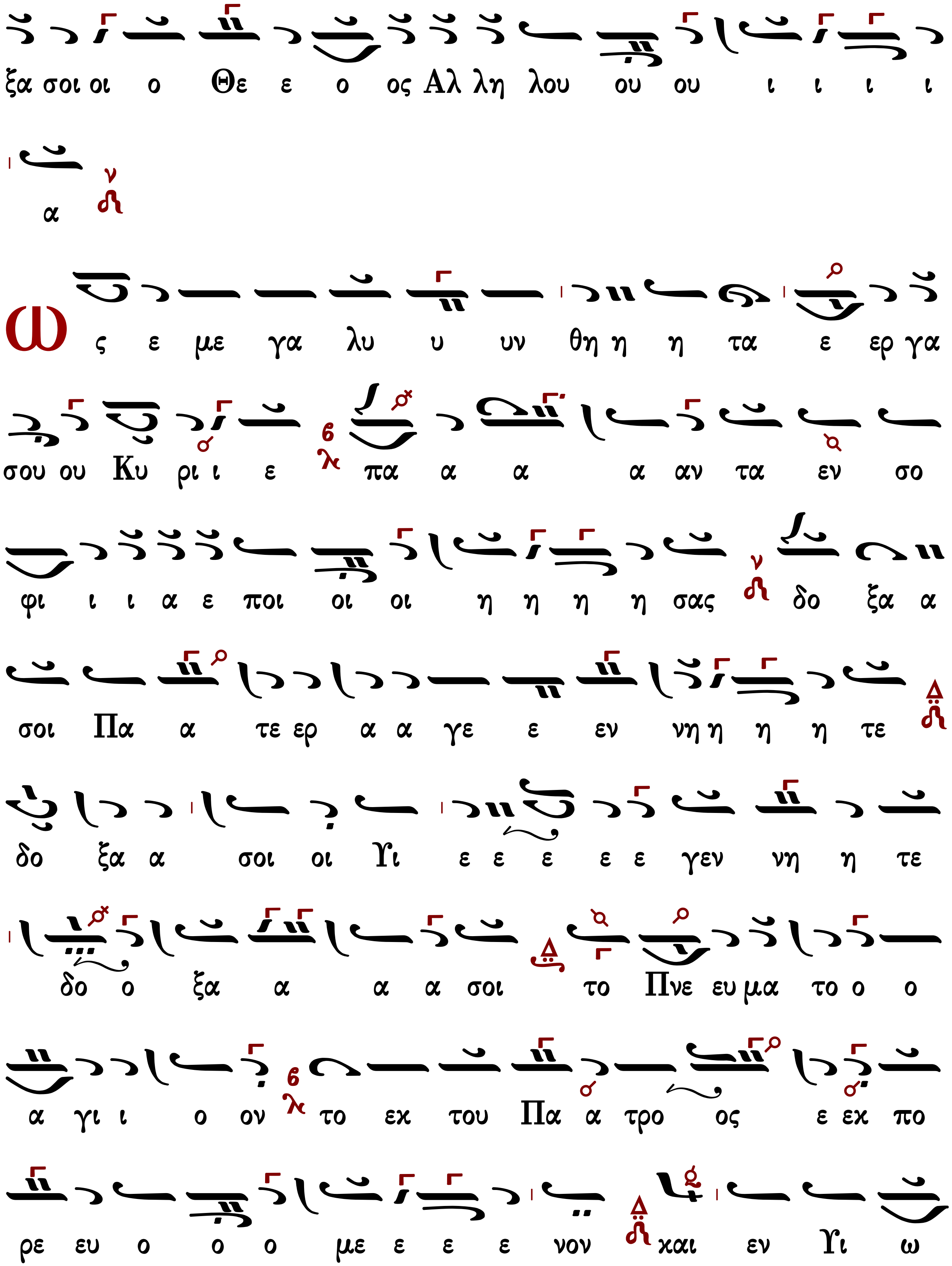
ξα σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα
σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο
φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α
σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε
δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε
δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο
α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο
ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω

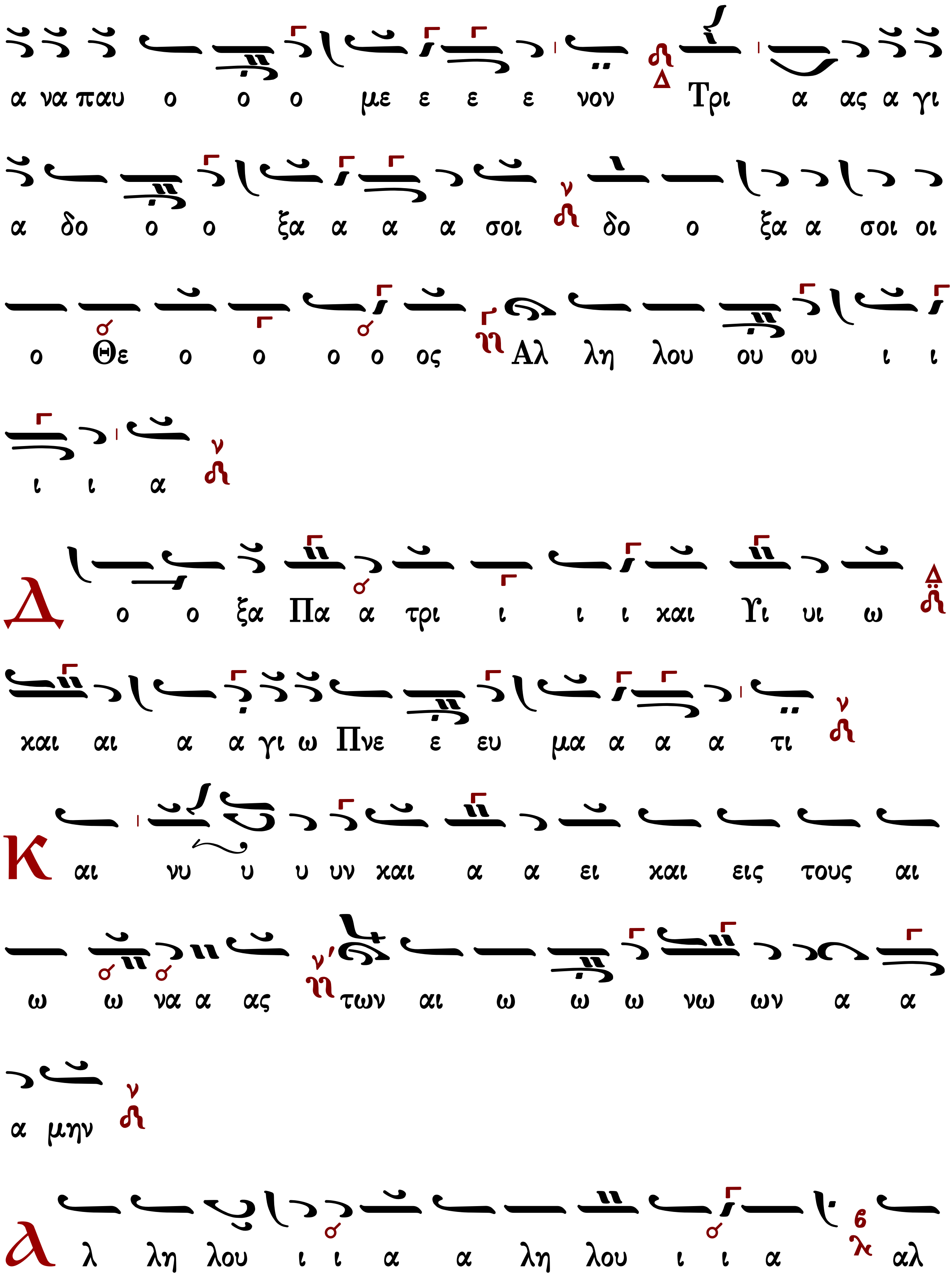
α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι
α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι
ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι
ι ι α
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α
α μην
λ λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

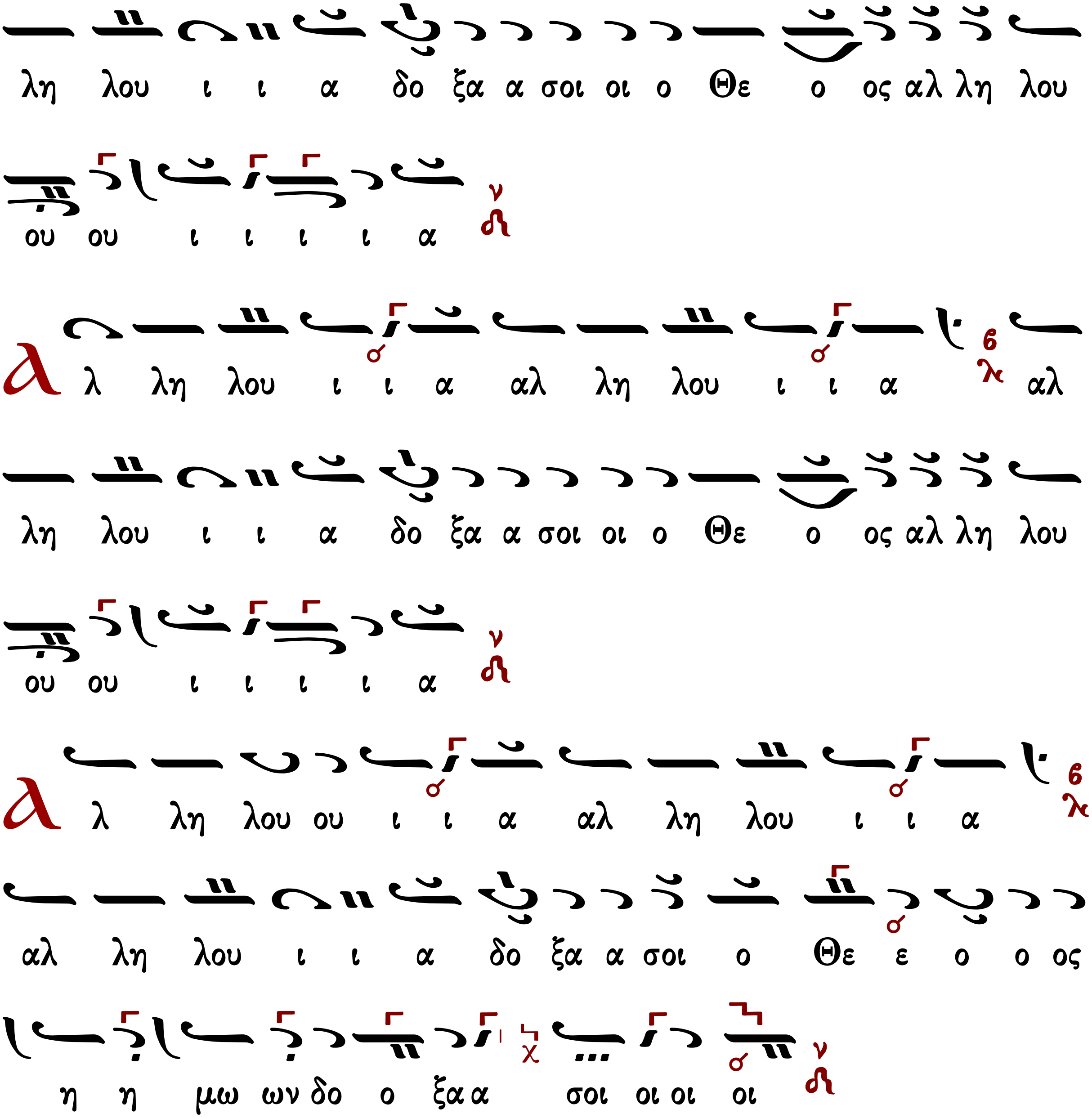

Τά εἰρηνικά

††

Εἰς τόν ἑσπερινόν, Δόξα... Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.150*

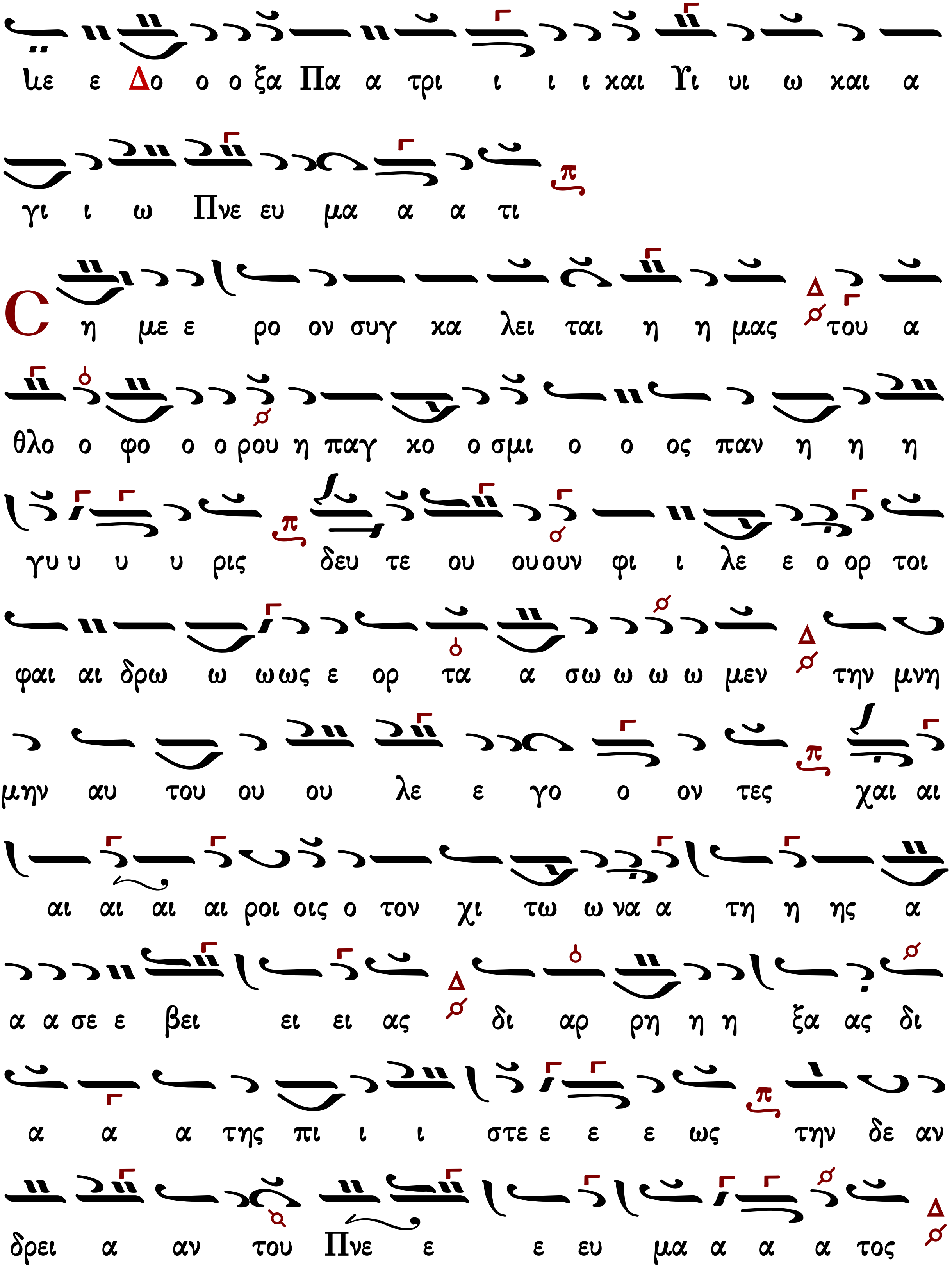
ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Ϲ η με ε ρο ον συγ κα λει ται η η μας του α
θλο ο φο ο ο ρου η παγ κο ο σμι ο ο ος παν η η η
γυ υ υ υ ρις δευ τε ου ου ουν φι ι λε ε ο ορ τοι
φαι αι δρω ω ωως ε ορ τα α σω ω ω ω μεν την μνη
μην αυ του ου ου λε ε γο ο ον τες χαι αι
αι αι αι αι ροι οις ο τον χι τω ω να α τη η ης α
α α σε ε βει ει ει ας δι αρ ρη η η ξα ας δι
α α α της πι ι ι στε ε ε ε ως την δε αν
δρει α αν του Πνε ε ε ευ μα α α α τος

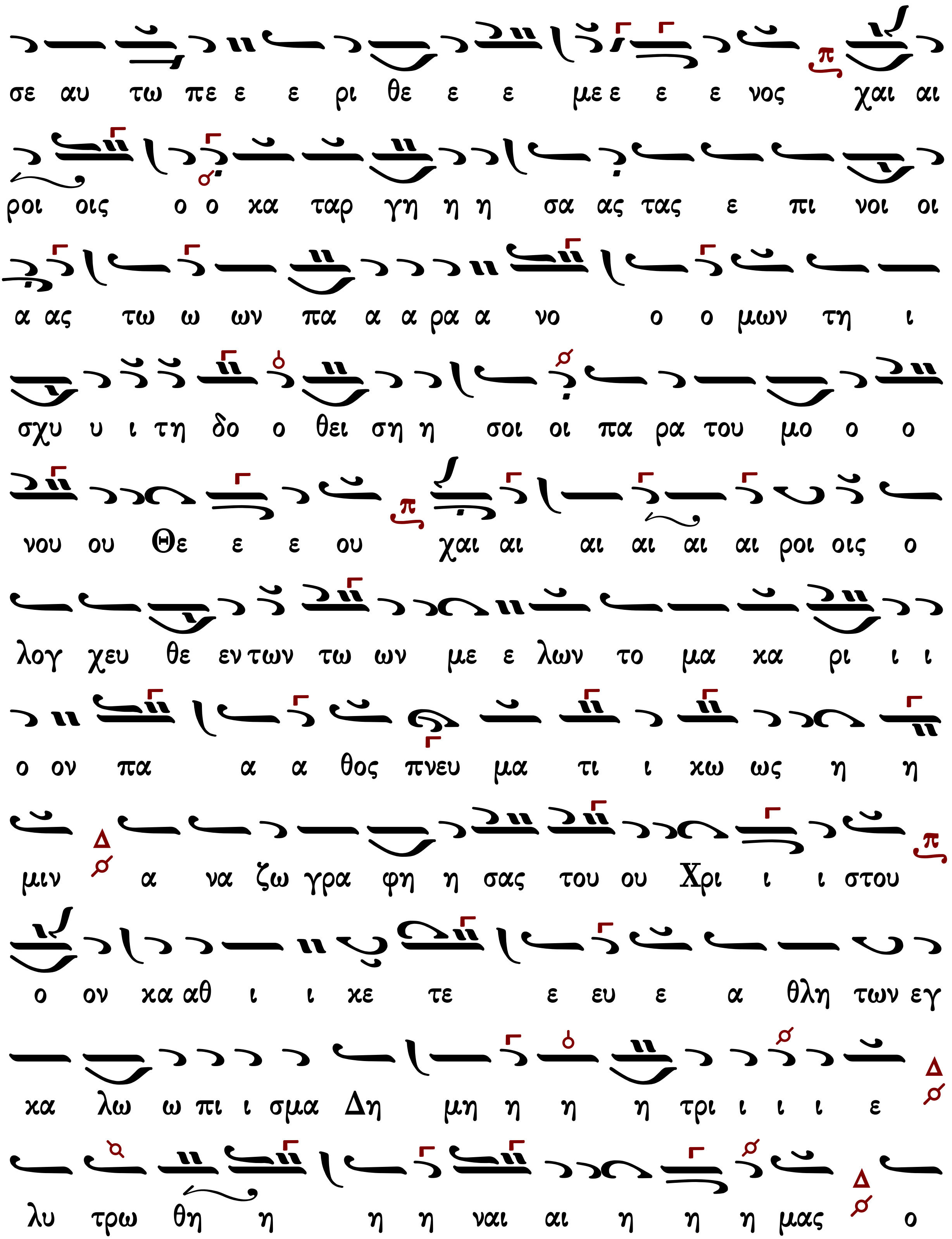
σε αυ τω πε ε ε ρι θε ε ε με ε ε ε νος χαι αι
ροι οις ο ο κα ταρ γη η η σα ας τας ε πι νοι οι
α ας τω ω ων πα α α ρα α νο ο ο μων τη ι
σχυ υ ι τη δο ο θει ση η σοι οι πα ρα του μο ο ο
νου ου Θε ε ε ου χαι αι αι αι αι αι ροι οις ο
λογ χευ θε εν των τω ων με ε λων το μα κα ρι ι ι
ο ον πα α α θος πνευ μα τι ι κω ως η η
μιν α να ζω γρα φη η σας του ου Χρι ι ι στου
ο ον κα αθ ι ι κε τε ε ευ ε α θλη των εγ
κα λω ω πι ι σμα Δη μη η η η τρι ι ι ι ε
λυ τρω θη η η η ναι αι η η η μας ο

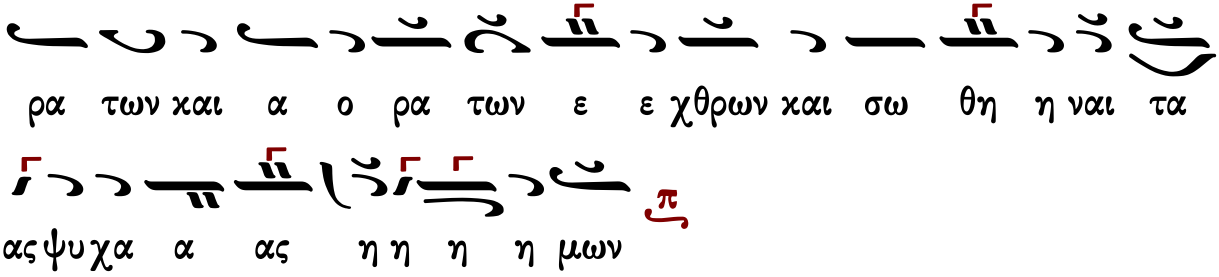

Καί νῦν...

Εἰς τόν ἑσπερινόν, Δόξα... Καί νῦν... Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.141*

Ἦχος λ π Πα

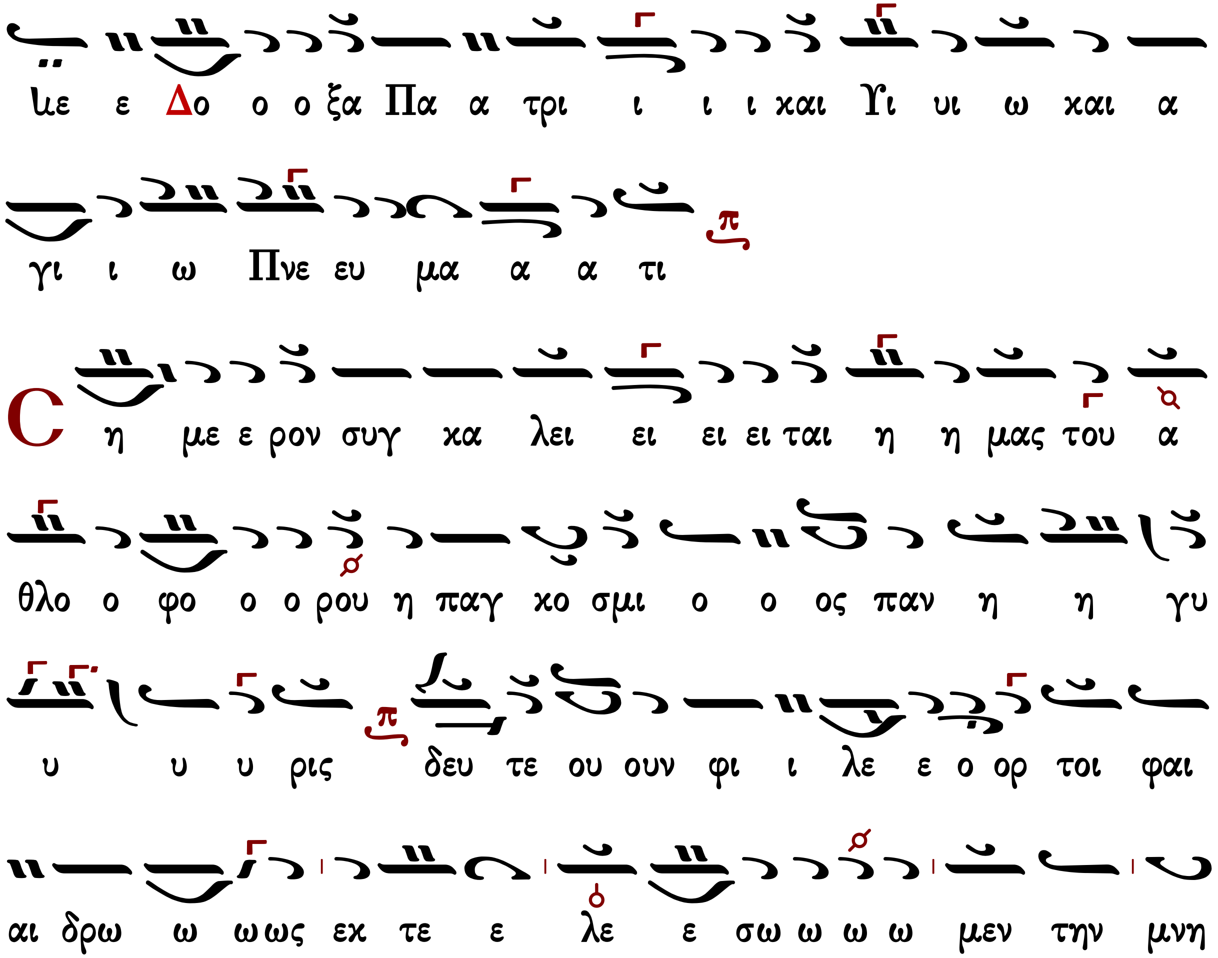

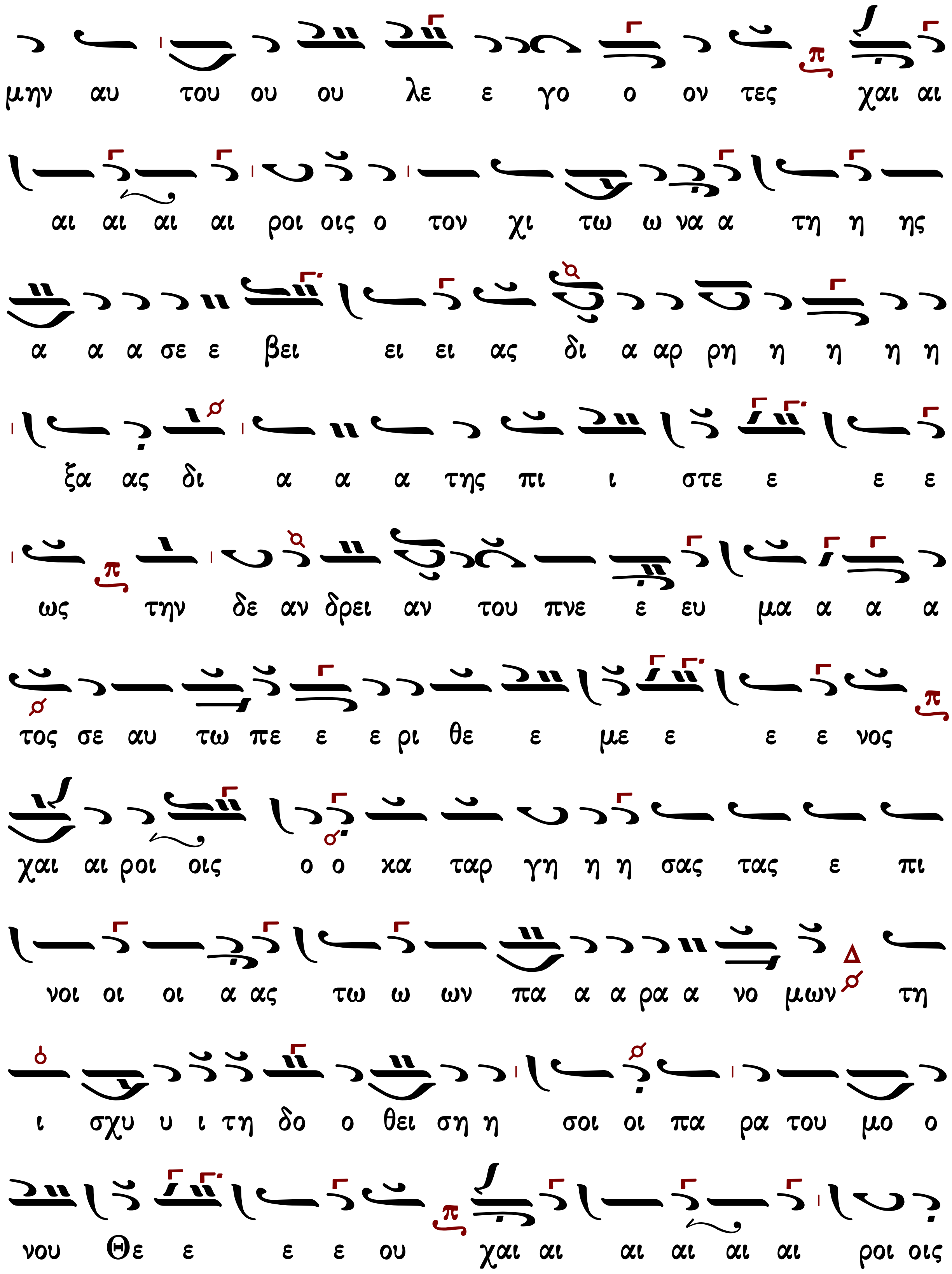
μην αυ του ου ου λε ε γο ο ον τες χαι αι
αι αι αι αι ροι οις ο τον χι τω ω να α τη η ης
α α α σε ε βει ει ει ας δι α αρ ρη η η η η
ξα ας δι α α α της πι ι στε ε ε ε
ως την δε αν δρει αν του πνε ε ευ μα α α α
τος σε αυ τω πε ε ε ρι θε ε με ε ε ε νος
χαι αι ροι οις ο ο κα ταρ γη η η σας τας ε πι
νοι οι οι α ας τω ω ων πα α α ρα α νο μων τη
ι σχυ υ ι τη δο ο θει ση η σοι οι πα ρα του μο ο
νου Θε ε ε ε ου χαι αι αι αι αι αι ροι οις

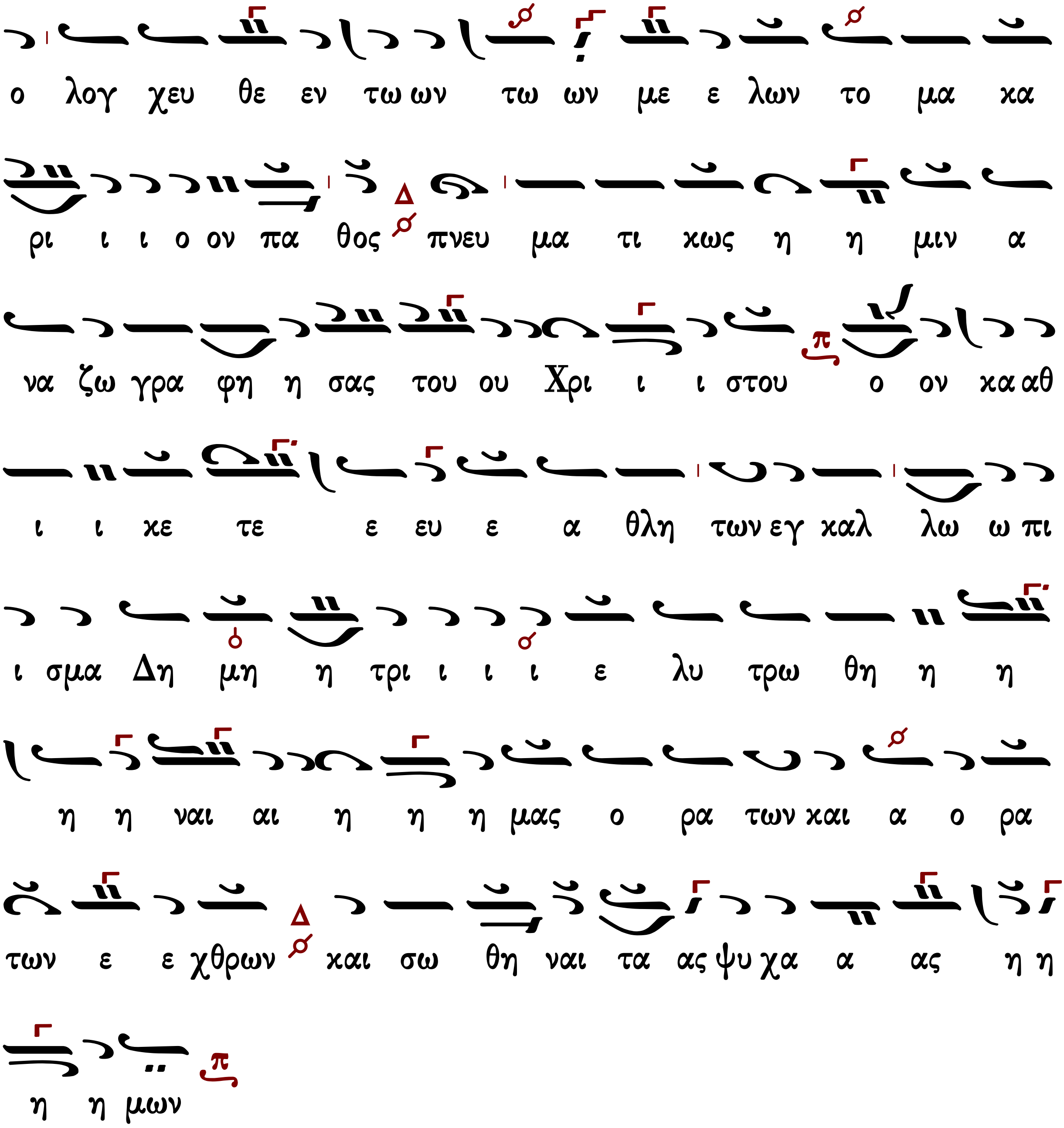

Ἦχος λ π Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.143*

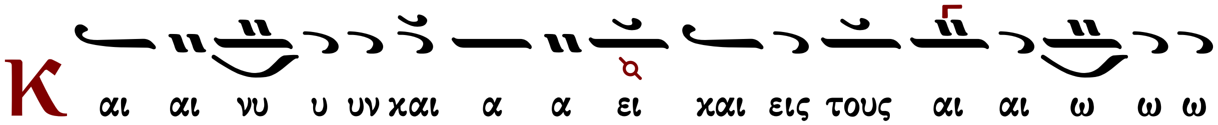

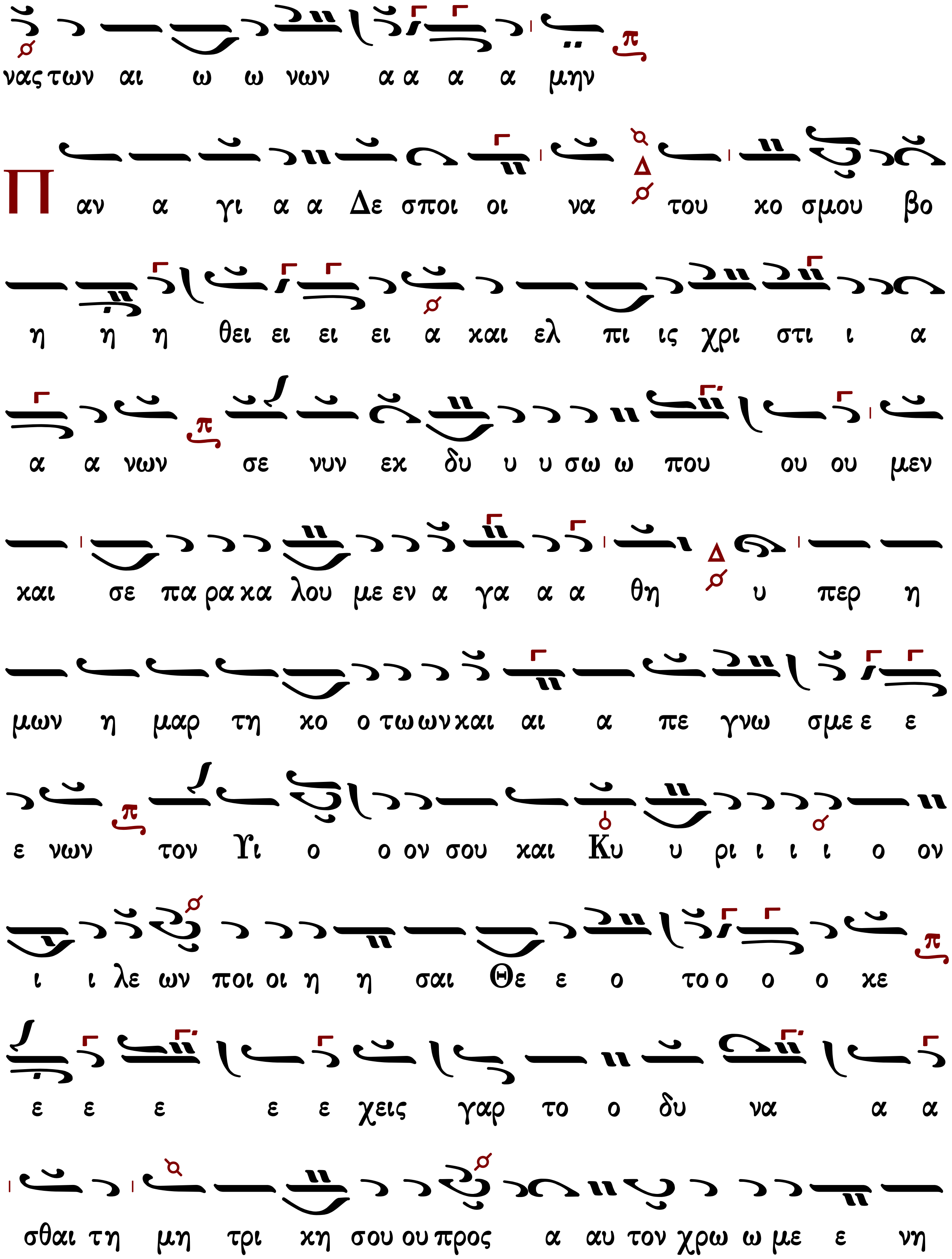
νας των αι ω ω νων α α α α μην
Π αν α γι α α Δε σποι οι να του κο σμου βο
η η η θει ει ει ει α και ελ πι ις χρι στι ι α
α α νων σε νυν εκ δυ υ υ σω ω που ου ου μεν
και σε πα ρα κα λου με εν α γα α α θη υ περ η
μων η μαρ τη κο ο τω ων και αι α πε γνω σμε ε ε
ε νων τον Υι ο ο ον σου και Κυ υ ρι ι ι ι ο ον
ι ι λε ων ποι οι η η σαι Θε ε ο το ο ο ο κε
ε ε ε ε ε χεις γαρ το ο δυ να α α
σθαι τη μη τρι κη σου ου προς α αυ τον χρω ω με ε νη

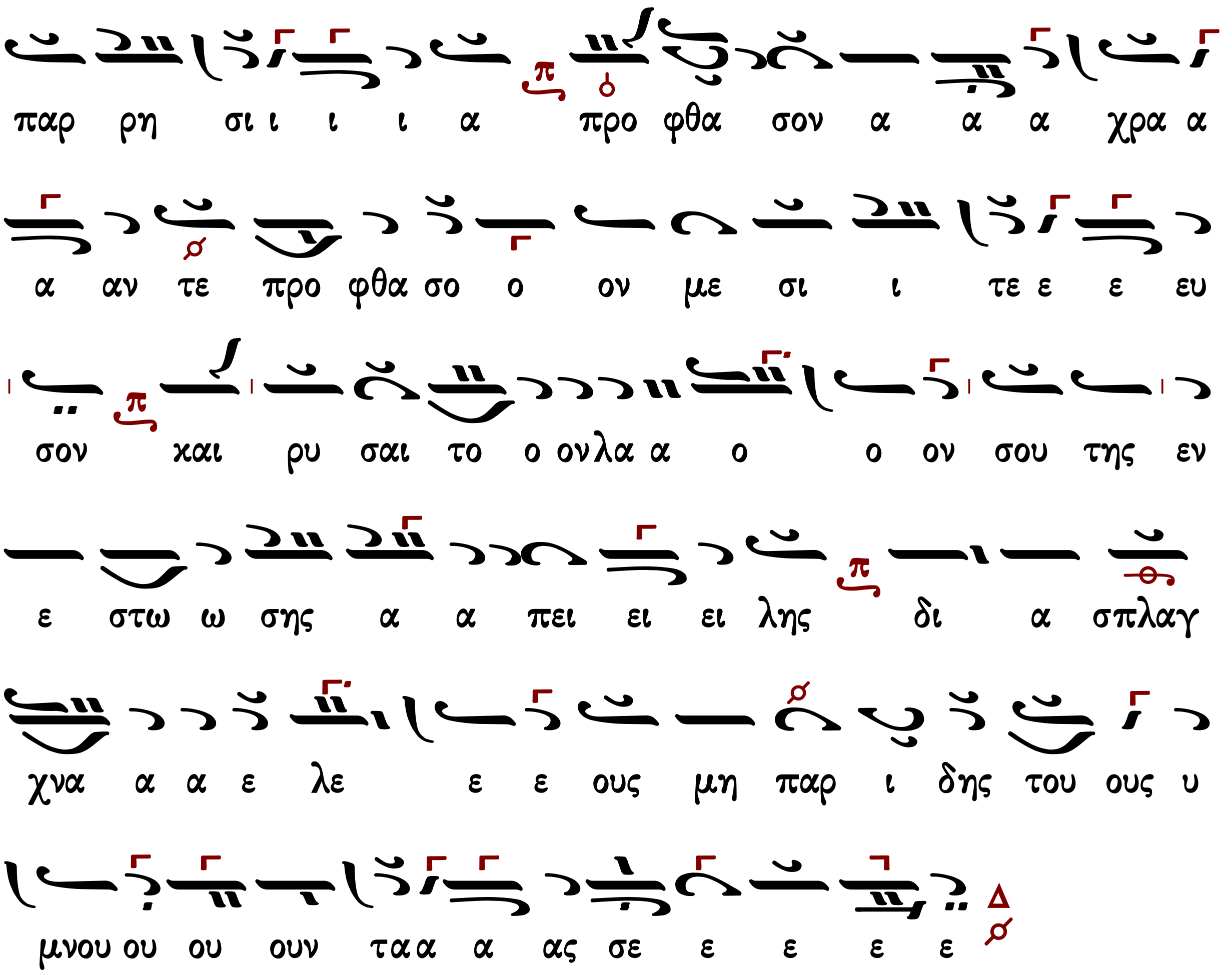

Εἴσοδος

Εἰς τόν στίχον Δόξα... Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ἅ Νη

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.161*

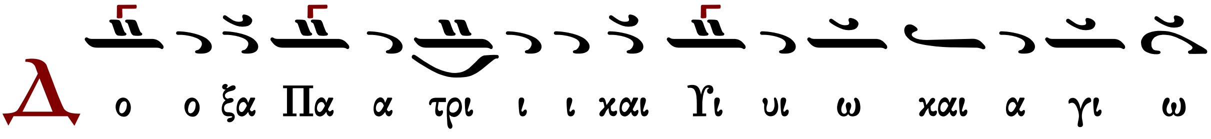

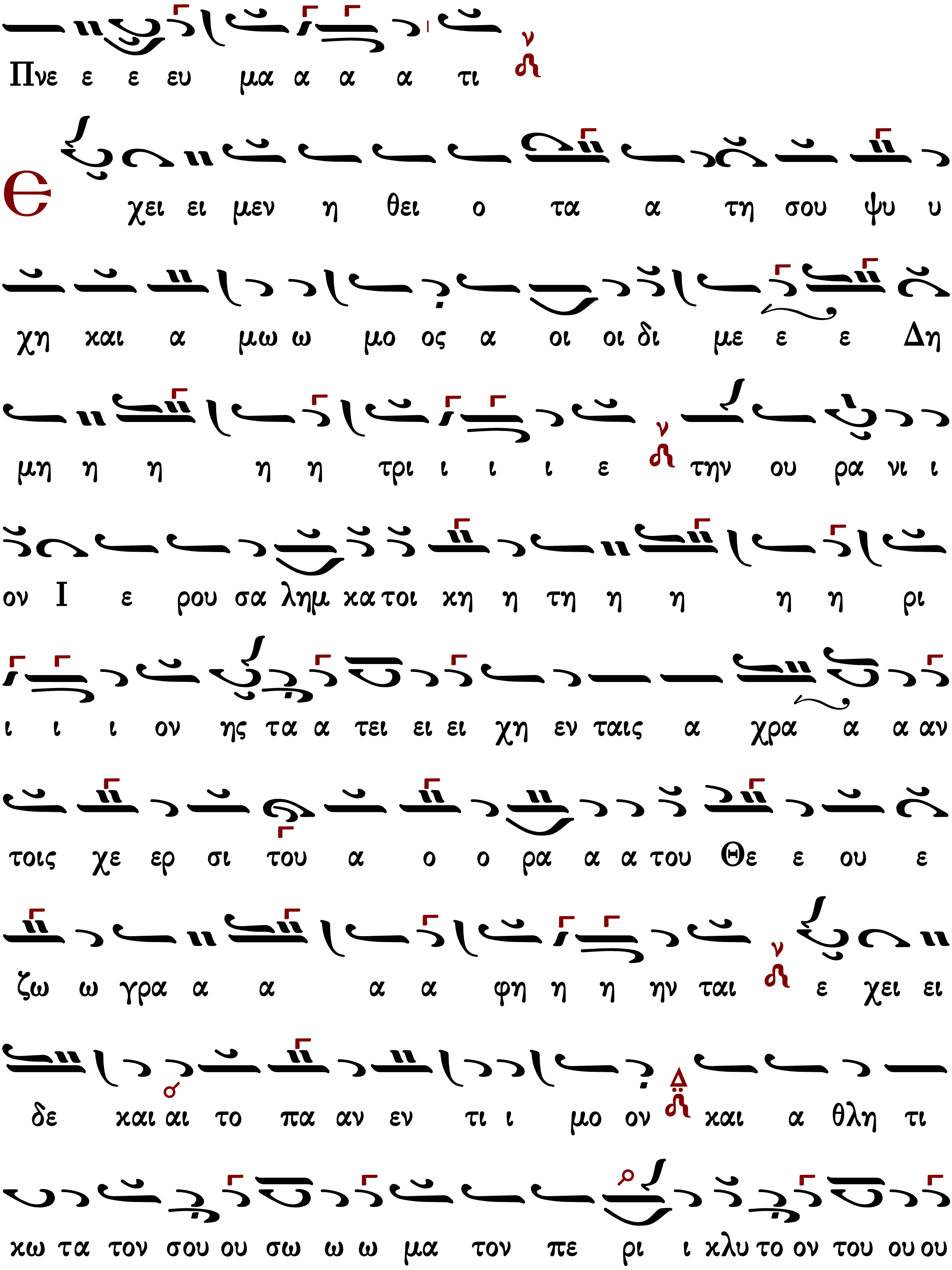
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Ε χει ει μεν η θει ο τα α τη σου ψυ υ
χη και α μω ω μο ος α οι οι δι με ε ε Δη
μη η η η η τρι ι ι ι ε την ου ρα νι ι
ον Ι ε ρου σα λημ κα τοι κη η τη η η η η ρι
ι ι ι ον ης τα α τει ει ει χη εν ταις α χρα α α αν
τοις χε ερ σι του α ο ο ρα α α του Θε ε ου ε
ζω ω γρα α α α α φη η η ην ται ε χει ει
δε και αι το πα αν εν τι ι μο ον και α θλη τι
κω τα τον σου ου σω ω ω μα τον πε ρι ι κλυ το ον του ου ου

τον να ο ο ο ον ε ε πι ι γης τα μει ο ον
α α συ λον θα α αυ μα α α α α των νο ο
ση η μα των α λε ξι ι τη η η ρι ι ι ι ον
εν θα προ ο οσ τρε χο ον τες τας ι α α σεις αρ ρυ υ
ο ο ο ο ο με ε ε ε θα φρου ου ρη η σον
πα αν ε ε ε ε ευ φη η η η με την σε με
γα α λυ νου ου σα αν πο ο ο λι ιν α πο των
εν αν τι ι ων προ οσ βο ο ο λων παρ ρη σι
αν ως ε ε ε ε χω ων προς Χρι στο ον τον
σε ε δο ξα α α α α σα α α αν τα

Καί νῦν...

Εἰς τόν στίχον Δόξα... Στεφάνου

Ἦχος λ/π Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.150*

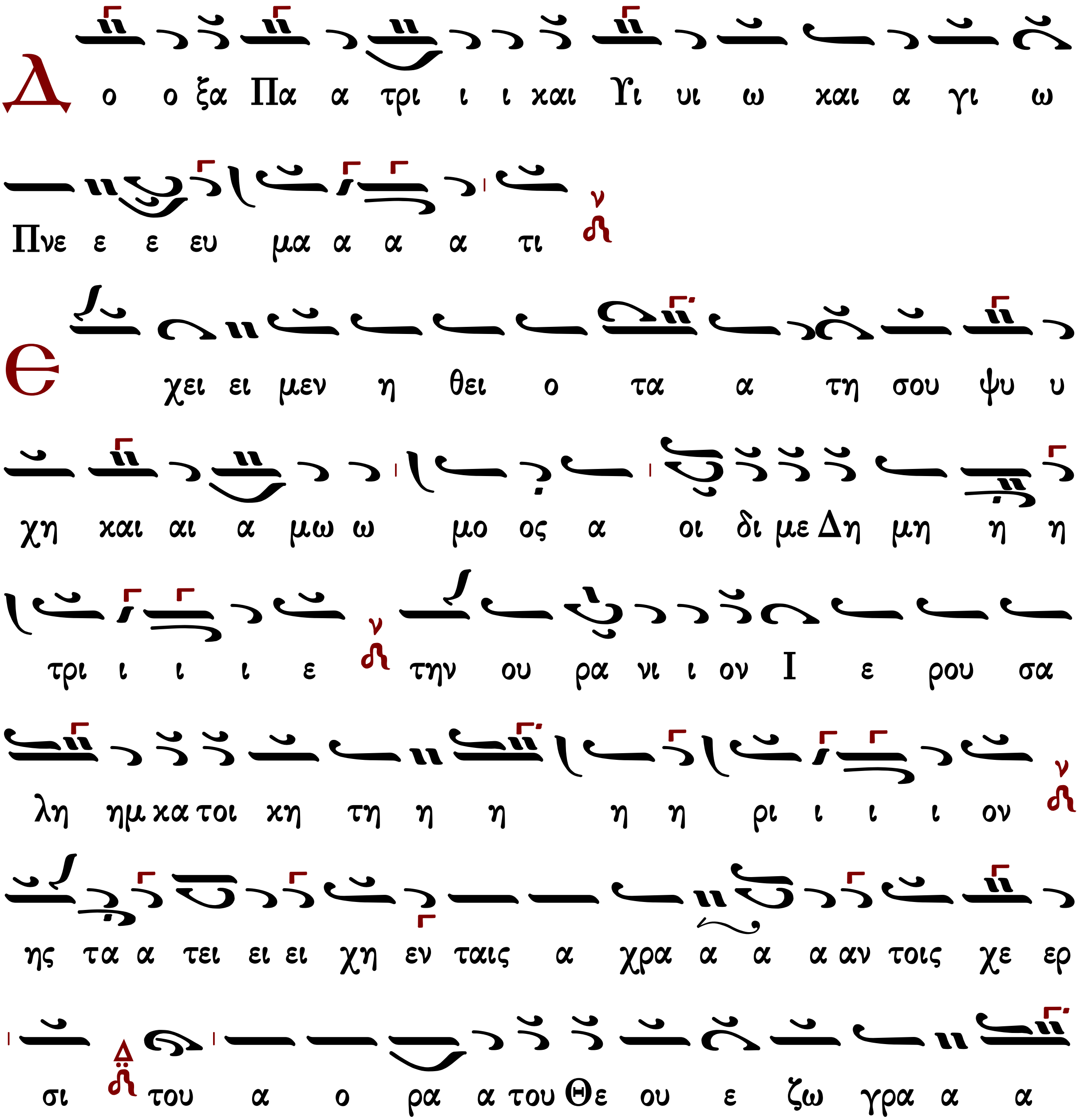

α α φη η η ην ται ε χει δε ε και αι το
πα αν εν τι ι μο ον και α θλη τι κω τα τον σου ου
σω ω ω μα τον πε ρι κλυ το ον του ου ου τον να ο ον ε
ε πι ι γης τα μει ο ον α συ υ λον θα α αυ μα
α α α των νο ση μα των α λε ξη η τη η η
ρι ι ι ι ον εν θα προ ο οσ τρε χο ον τες τας ι α
σεις α ρυ ο ο ο με ε ε ε θα φρου ου ρη η
σον παν ε ε ε φη η η η με την σε με γα λυ
νου σαν πο ο ο λι ιν α πο των ε ναν τι ι ων
προ οσ βο ο ο λων παρ ρη σι αν ως ε ε ε

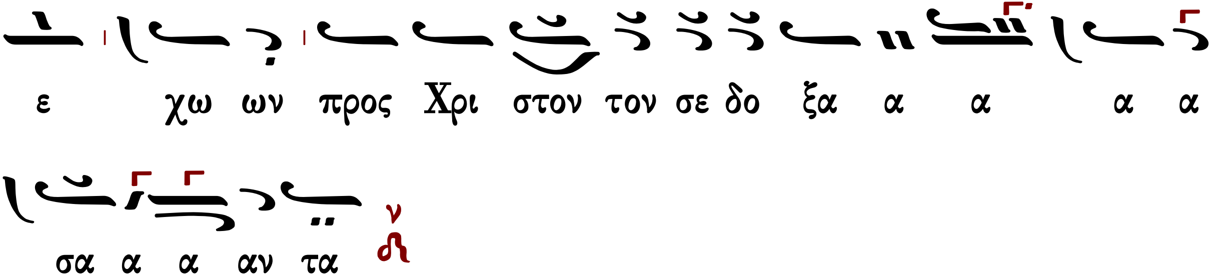

Καί νῦν...